

UFO

unidentified flying objects

INFORMATION

NUMMER **3** 1975

Ur innehållet:

**FÖRSVARETS LUFTBEVAKNINGSTORN
I UFO-SVERIGES TJÄNST**

**FULL UTDELNING
PÅ RIKSSTÄMMAN I VÄSTERÅS**

**STOR EXPEDITION
TILL NAMSENFJORDEN**

*Efter ett nästan årlångt utvecklings-
arbete existerar nu ett välordnat system
för avancerad visuell luftbevakning.
I systemet ingår moderna luftbevaknings-
torn. Detta, i glesbygderna norr om Ramnäs,
betjänas av Västeråsgruppen. (Sidan 6.)*

ETT HINDER PÅ VÄGEN

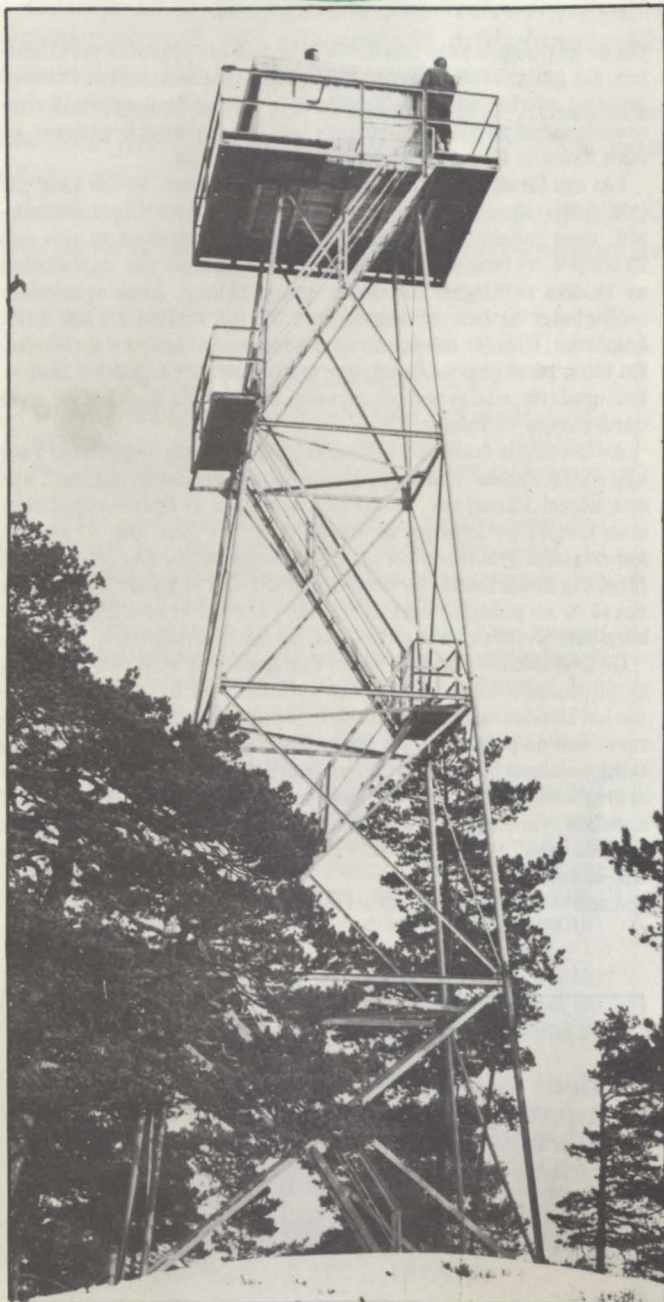
Under människosläktets långa vandring på jorden har den enskilde individen sökt bilda sig en uppfattning dels om sig själv, dels om sin omgivning. Den mänskliga nyfikenheten har lett till att nu praktiskt taget hela vår planet utforskats med undantag för undervattensregionerna, vilka dock är föremål för havsforskarnas stigande intresse. Även luftrummet som närmast omger jorden har under de senaste decennierna blivit föremål för intensivt studium. Ett samhällssystem har byggts upp med sinnrikt utvecklad teknik i olika plan. Vi har ett moralsystem med lagar, fängelser m.m. Ja, vi kan naturligtvis också hänföra religionen till dessa olika former av moralsystemet.

Men på vilka grunder och med vilka mål i sikte har allt detta byggts upp, och är det riktigt ur alla synpunkter? Med beklagande måste man konstatera, att hela den vackra konstruktionen vilar på osäker grund och hotar att störta samman över "kultur". Var vi än vänder blicken, blir vi varse bristerna. Inom sjukvården, på arbetsplatserna, i naturen — överallt finner vi de förstörelsens spår människan lämnat efter sig under sin framfart.

Självfallet söker man en bov i dramat: givetvis är det människan själv som skapat alla de problem hon nu i all hast tvingas lösa, innan hon dukar under för alla sina egna dumheter.

Inledningsvis nämnde jag, att människan alltid sökt bilda sig en uppfattning om sig själv och sin omgivning. Jag pekade vidare på bristerna i systemet. Det är lätt att konstatera, att vi vet för litet om oss själva och att vi praktiskt taget ingenting känner till av verklighetens andliga sida. Vi har betraktat oss rent praktiskt-mekaniskt, och med vår begränsade kunskap under kort tidsrymd sökt bygga upp en teknokratisk civilisation. Men genom att vi försummat vår andliga bildning, saknar vi nu också den nödvändiga rundsynen. Den byggnad vi uppfört står där utan bärande bjälkar som ett hot mot hela människosläktet. Ja, den säd våra fäder sådde, får vi idag skörda!

Förvisso kan man här höra protester. Vi skall inte skylla på föregående generationer! Men dagens människa är en trogen ko-

UFO-INFORMATION

NUMMER 3 1975 • ÅRGÅNG 7

Tidskrift för aktuella UFO-händelser
och ökad kunskap om UFO-fenomenen
Organ för riksorganisationen
UFO-Sverige
Utkommer med 6 nr/år

Redaktionens adress:

Lagmansberga Brunnsgård, 596 00 Skänninge

I REDAKTIONEN

Olle Öhman — Bevakning av utländska publikationer.
Översättningar, textbearbetning, redigering.
Tel 0340/532 57

Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.
Tel 013/17 22 68

Övriga medarbetare:

Lars Nilsson, Florent Sickenga,
Thorvald Berthelsen, Jan-Ove Sundberg.

LAY-OUT

Olow Petersson

ANSVARIG UTGIVARE

Carl-Axel Jonzon. Tel 0142/440 30

UFO-INFORMATION

Trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisatio-
nen UFO-SVERIGE Box 311, 591 03 Motala 3.

PRENUMERATION OCH MEDLEMSSKAP

Postgiro 8 43 25-0 C A Jonzon. 42 kronor helår.

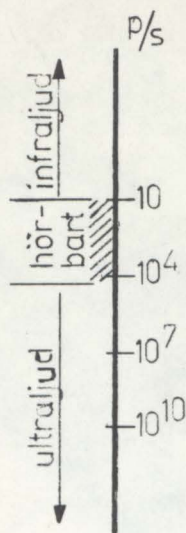
- ☐ UFO-Information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift — redigering, planering, tryckning mm — sker ideellt och oavlönat.
- ☐ För artiklarna svarar författarna.
- ☐ UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-INTRESSERADE.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

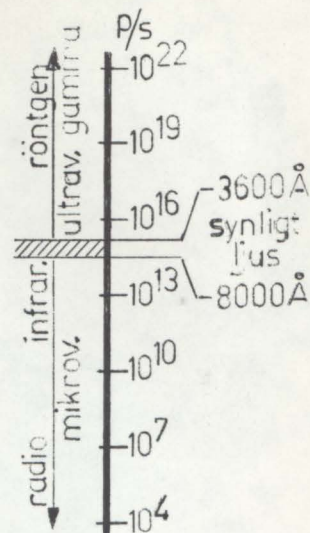
För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: "Olle Öhman, Box 75, 430 30 Frillesås" eller "UFO-SVERIGE, Box 311, 591 03 Motala 3".

MEK. VÅGOR

EL-MAGN. VÅGOR

pia av gårdagens i sin bristande förmåga att uppfatta verkligheten. En gång, i mänsklighetens gryning, var människans sinnen ännu ej avtrubbade och förgiftade — vi kunde uppfatta livsdimensionerna på djupet. Den verklighet vi upplever begränsas av våra sinnens förmåga att uppfatta densamma.

Låt oss försöka beskriva sinnena i frekvenser. Vi vet t.ex. att ljud existerar. Det finns inte i begränsad omfattning utan överallt, men människan uppfattar ljud endast mellan 10 p/s och 20 000 p/s. Vi tvingas alltså basera och begränsa vår uppfattning av ljudets verklighet till denna snäva räjong. Även synsinnets möjligheter är hos oss begränsade. Vi ser mellan 3,6 och 8.000 ångström. Utanför dessa områden finns vad vi kallar **det okända**. En blick på skisserna övertygar oss om att det är ytterst litet vi kan uppfatta med synen och hörseln, och lika illa är det ställt med våra övriga förmågor.

Av det sagda framgår, att verkligheten inte är begränsad i sig själv utan endast uppfattas såsom sådan genom bristerna i vår syn, hörsel, känsel osv. Vi blir inte delaktiga av hela verkligheten utan endast av kraftigt beskurna delar av den. Om vi endast kunde vidga synen och hörseln, skulle vår omgivning omedelbart förefalla annorlunda. Av detta följer att vad vi kallar **det okända** också är en påtaglig verklighet, låt vara att vi inte kan se eller höra den. Detta är en brist hos oss, inte hos verkligheten.

De livshotande problem som i dag hopar sig runt omkring oss, skulle knappast ha existerat om våra förfäder ägnat sig åt att utveckla sina sinnesförmågor. Men här står vi nu med problemen, och de pockar på sin snara lösning. Nu såväl som tidigare tvingas mänskligheten in på nya spår för att komma tillrätta med svårigheterna. Det är i **det okända** vi måste hämta lärdom och kunskap, vare sig vi vill eller inte. Tendensen är än så länge att spjärna emot — man förnekar att något positivt kan komma från **det okända**.

Ändå — var ges ett annat och bättre alternativ?

Carl-Axel Jonzon

Charles Fort

Den svenska översättningen av "New Lands" LÄNDER BORTOM VERKLIGHETEN kan beställas från undertecknad.

Boken (215 sid.) kostar 27 kr. och exp. portofritt.

T. BERTELSEN

Box 151, 731 01 KÖPING

GÖTEBORGSGYMNASISTER GJORDE UNDERSÖKNING AV ATTITYDEN MOT UFO

MATERIALET PRESENTERAS HÄR OAVKORTAT

Hösten 1973 genomförde två Göteborgsgymnasister, Stefan Bärnsten och Dan-Olof Sjöberg, en systematisk och väl genomtänkt attitydundersökning av UFO-problemet vid sina skolor, Majornas gymnasium och Hvitfeldtska gymnasiet.

I sin kommentar till specialarbetet framhåller författarna, att man ur tabellernas sifferuppgifter kan dra ytterligare slutsatser. De har dock velat överlåta åt läsaren själv att göra sina egna slutledningar.

Undersökningen överlämnas härmed till UFO-informations läsekrets. Åtskilligt i den borde kunna vara av intresse för kommande undersökningar av liknande natur. (Red.)

TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Undersökningen genomfördes hösten 1973 vid Majornas gymnasium och Hvitfeldtska gymnasiet i Göteborg. Sammanlagt inkom 319 svar från 128 män och 191 kvinnor. De tillfrågade är i åldern 16–19 år.

Syftet med undersökningen var att försöka mäta: a) attityden hos Göteborgs ungdomen till UFO-saken, b) eventuella attitydsskillnader mellan åldersgrupper, c) eventuella attitydsskillnader mellan könen.

Vid formuleringen av frågorna och vid konstruktionen av formuläret, har stor vikt lagts vid: a) att språket skall vara så enkelt som möjligt, b) att frågorna kommer i en naturlig följd, c) att inte använda ledande ord och uttryck, d) att få frågorna så klara och koncisa som möjligt, e) att inte använda alltför svåra ord (fackuttryck).

Urvalet av respondenter dvs intervjuoffer skedde helt slumpmässigt. Sedan utvaldes en representant ur varje klass som fick dela ut och samla in frågeformulären. Slumpfelmarginalen har beräknats till 5,2 % med hjälp av SIFO:s (Svenska Institutet för Opinionsundersökningar) felmarginaltabell vid obundet slumpmässigt urval.

Själva fältarbetet som tog ett par månader i anspråk, gick bättre än väntat. Vi hade väntat oss längre tid för utdelning och insamling av formulären samt bearbetning av dessa.

Ovilligheten att medverka i undersökningen — dvs att ämnet inte intresserar respondenten — var förvånansvärd liten, omkring 5 %. Om denna undersökning gjorts för 30–40 år sedan skulle förhållandena med all sannolikhet varit de omvända. Trots denna ovillighet svarade de flesta av de 5 % på frågorna. Deras ståndpunkt framkom i stället i kommentarer som: "No comment" eller "Korven är billig i år 12 kr kilot".

Attitydundersökning om UFO:s

Arskurs: 1	Linje: EK	Kön: Manlig
2	HUM	Kvinnlig
3	NA	

Markera ditt svar med kryss eller ring.

1. Tror du att det i universum existerar civilisationer som nått en högre utvecklingsnivå än vår egen? JA NEJ VET EJ

2. Har du någon gång kommit i kontakt med fenomenet UFO (Unidentified Flying Objects) eller s.k. "flygande tefat". I så fall på vilket sätt?

- a) dags- och veckopress
- b) facklitteratur
- c) kamrater
- d) egen observation

Om du inte kryssat för något alternativ på fråga 2 och inte på något sätt känner till fenomenet behöver du inte besvara de följande frågorna.

3. Enligt en amerikansk undersökning kunde ca 70 % av inkomna UFO-rapporter under en viss tid förklaras som väderballonger, flygplan osv. Återstoden anses vara utomjordiska farkoster. Verkar siffran 70 % rimlig?

JA NEJ VET EJ

4. För närvarande bedrivs UFO-forskning i jämförelsevis liten omfattning. Anser du att den bör:

- a) ökas
- b) förbli sådan
- c) minskas

5. Vem/Vilka tror du har störst kompetens att forska i UFO-problemet?

- a) myndigheter
- b) UFO-organisationer
- c) FN-organ
- d) eget alternativ

6. Tror du att "heta" informationer om UFO:s undanhålls allmänheten?

JA NEJ VET EJ

7. Anser du det sannolikt att jorden och dess inneboende är eller har varit bevakade av utomjordiska intelligenser?

JA NEJ VET EJ

8. Hur bedömer du konsekvenserna av en eventuell kontakt med en högre civilisation?

- a) positiva
- b) utan betydelse
- c) farliga

9. Varifrån tror du eventuella utomjordiska besökare kommer?

- a) planeter utom vårt solsystem
- b) baser i vårt solsystem
- c) eget alternativ

10. Det finns personer världen över som påstår sig stå/ha stått i kontakt med varelser från andra planeter. Hur bedömer du sådana påståenden?

- a) sannolika
- b) osannolika
- c) nonsens

11. Egna kommentarer.

TOTALT %		FÖRDELNING MÄN/KVINNOR %	
Fråga:		Fråga:	
1. JA	65,5 %	1. JA	74,8/58,5 %
NEJ	16,4 %	NEJ	13,0/18,8 %
VET EJ	18,1 %	VET EJ	12,2/22,7 %
2. A	85,5 %	2. A	85,7/86,5 %
B	23,2 %	B	33,6/15,3 %
C	33,6 %	C	37,1/31,0 %
D	3,4 %	D	5,0/ 1,7 %
3. JA	35,2 %	3. JA	35,0/35,2 %
NEJ	35,8 %	NEJ	40,8/31,5 %
VET EJ	29,0 %	VET EJ	24,2/33,3 %
4. A	60,2 %	4. A	71,3/51,5 %
B	31,6 %	B	20,6/40,6 %
C	8,2 %	C	8,1/ 7,9 %
5. A	10,3 %	5. A	14,3/ 7,3 %
B	68,6 %	B	70,7/67,8 %
C	13,5 %	C	19,3/ 9,0 %
D	15,7 %	D	18,6/13,0 %
6. JA	51,8 %	6. JA	56,2/48,0 %
NEJ	22,3 %	NEJ	23,4/21,5 %
VET EJ	25,9 %	VET EJ	20,4/30,5 %
7. JA	53,6 %	7. JA	56,6/50,6 %
NEJ	22,9 %	NEJ	22,0/23,8 %
VET EJ	23,5 %	VET EJ	21,4/25,6 %
8. A	54,4 %	8. A	63,0/50,6 %
B	10,5 %	B	10,2/10,4 %
C	35,1 %	C	26,8/39,0 %
9. A	73,4 %	9. A	68,5/76,7 %
B	19,0 %	B	20,8/16,3 %
C	7,6 %	D	10,7/ 7,0 %
10. A	38,6 %	10. A	38,4/37,9 %
B	41,6 %	B	36,0/46,6 %
C	19,8 %	C	25,6/15,5 %

Analys och kommentarer

FRAGA 1.

Studerar man könsfördelningssammanställningen finner man en klar övervikt "JA"-svar hos männen, 74,8 % i jämförelse med kvinnornas 58,5 %, på denna i sammanhanget principiellt viktiga fråga. Kvinnorna har å andra sidan en 10 % övervikt på svarsalternativet "VEJ EJ".

Orsaken till dessa markanta skillnader kan kanske bero på en viss försiktighet från kvinnornas sida. Denna försiktighet kommer nämligen fram i flertalet frågor. Männens ställningstagande har kanske mer djupgående orsaker, såsom exempelvis nyfikenhet på det okända, större naturvetenskapliga intressen etc. Detta bevisas, om man vill hårdra resultatet, i fråga två där så många som en tredjedel av männen läst litteratur i ämnet.

Analyseras svaren från de olika årskurserna upptäcker man klart större tveksamhet i tredje årskursen, men eftersom denna inte är genomgående kan förhållandet bero på den relativt höga felmarginalen (5,2 %).

FRAGA 2.

För ufologen, dvs den som insamlar och bearbetar UFO-rapporter, är denna fråga väsentlig. Han finner, att tidningsmediet klart överträffar de båda andra medierna, i det här fallet litteratur och kamrater, i fråga om spridning till ungdomen och säkert också till alla andra. Därför är det för ufologen mycket viktigt, att den information som sprids genom tidningar är saklig och om möjligt grundad på bevisbart material, eftersom detta lättare godtas av den stora läsekretsen.

Könsfördelningsmässigt kan åtminstone två intressanta iakttagelser göras, förutom den att kvinnor läser mer veckopress än män, vilket ju varit bevisat länge. Den första är som vi tidigare nämnde, det faktum att en tredjedel av männen läst facklitteratur, vilket är över dubbelt så många som det andra könet. Den andra iakttagelsen är, att männen har gjort fler observationer än kvinnorna. Om detta hör ihop med ett flitigare facklitteraturläsande låter vi vara osagt. Totalt uppgav 14 st att de ha haft egna observationer.

Några påtagliga skillnader mellan årskurserna kan inte utläsas.

FRAGA 3.

Vi vill omedelbart erkänna, att frågan inte borde tagits med. Oavsett vilken åsikt man har i ämnet som sådant, är siffran 70 % omöjlig att uttala sig om. Svarar de "NEJ" på frågan vet man ju tyvärr inte om de tycker siffran är för hög eller låg. Det enda vettiga svar man kan ge är, enligt vår åsikt, "VET EJ".

Det är inte mycket mer som kan utläsas av siffrorna än förvirringen kring detta.

FRAGA 4.

Om den förra frågan var helt ointressant, av nämnd anledning, är denna desto intressantare. Visserligen kan frågan vara knivig att besvara eftersom de flesta inte känner till UFO-forskningens egentliga omfattning, men trenden är klar.

60,2 % anser att UFO-forskningen borde öka i omfattning! Det är en siffra som borde intressera FOA, Försvarets Forskningsanstalt, den statliga instans i Sverige som insamlar, undersöker och bortförklarar UFO-observationer.

Aterigen är det kvinnorna som drar ner siffran. Deras 51,5 % mot männens 71,3 % talar sitt tydliga språk.

Glädjande nog är det bara omkring 8 %, som anser att forskningen borde minskas. Deras önskan har nog svårt att gå i uppfyllelse eftersom den lilla forskning som idag faktiskt pågår är finansierad av gåvor från privatpersoner och uppbyggd på ideell basis.

I årskursfördelningen finner man treornas mindre intresse för ökad forskning i förhållande till de övriga årskullarna.

FRAGA 5.

Att UFO-organisationerna skulle få höga siffror var väl väntat, men att myndigheternas anseende skulle ligga så lågt i sammanhanget, att endast omkring 10 % totalt ansåg att de bäst skulle vara lämpade för forskning var en stor överraskning. Kan det

möjliga bero på deras ihärdiga försök att bortförklara fenomenen. Folk vill tydligen ha sakliga argument och inte bortförklaringar såsom skära elefanter och liknande som förekommit.

Ett speciellt FN-organ anser hela 41 st. av de svarande, främst män, som den mest kompetenta. Deras åsikt har länge varit uppe i debatt. Alltsedan 1967 då generalsekreterare U Thant i ett anförande nämnde, att näst efter Vietnamkriget kom UFO-gåtan i betydelse.

Av de 51 som kom med egna förslag kan nämnas: "Opertiska forskare insatta i problemen", "experter inom olika områden", "alla" och sist men inte minst "Nixon".

FRAGA 6.

Hela 51,8 % tror, att viktig information undanhålls allmänheten. Vem som skulle undanhålla informationen framgår inte, men myndigheternas låga anseende som framgick av föregående fråga kanske har en viss betydelse även här. Myndigheterna är den enda instans i Sverige, som av någon anledning inte vill offentliggöra de UFO-rapporter som strömmat in under årens lopp. Varför vill de inte det, när de själva säger att UFO:s bara förekommer i folks fantasi, mer eller mindre? Vad är det då som är så viktigt att hemlighålla?

FRAGA 7.

Detta är naturligtvis den centrala frågan. Det är hela 53,6 % som tror, att vi är eller har varit besökta av utomjordiska intelligenser. För några decennier sedan skulle de få "troende" blivit utskrattade och betraktade som dårar. I dag är läget, som visats, ett annat. Hundratusentals fall årligen ute i världen (huvuddelen oregistrerade) gör att folk inte längre skrattar. Några trängsynta kanske ler, men dessa blir allt färre och leenderna blir allt mindre. Läget är det omvända!

Det framgick i fråga 1 att 65,5 % trodde på en högre civilisation än vår någonstans i universum. Av dessa trodde alltså 53,6 % att någon av civilisationerna besökt vår planet. "Bortfallet" är förvånansvärt liten.

Könsfördelningen visar, att någon större skillnad inte finns. Dock har männen en aning övervikt "JA"-svar.

Åter visar det sig, att tvåorna står mest öppna i UFO-saken, över huvud taget. Detta har tidigare visat sig i frågorna ett, tre, fyra och nu i sjunde. Det kommer även att visa sig i den åttonde och den tionde.

Denna regelbundenhet gör tvåorna intressanta, men en generalisering kan man knappast göra då det med all sannolikhet bara beror på marginella skillnader.

FRAGA 8.

Att en eventuell kontakt skulle få någon konsekvens tyckte 89,5 %. De återstående ansåg då, att en kontakt med en högre civilisation skulle vara utan betydelse, vilket, tycker vi, tyder på att vederbörande inte tänkt igenom problemet tillräckligt. Det skulle vara intressant att höra deras motivering. Detta gäller främst treorna, där drygt 14 % ansåg detta.

Det bäst genomtänkta svar man kan ge på frågan, enligt vår mening, är att konsekvenserna av en kontakt kan vara såväl positiv som farlig, beroende på hur kontakten sköts och till vad man använder de nya kunskaperna, vilket också framgick av ett flertal svar.

FRAGA 9.

Som väntat anser de flesta att eventuella besökare kommer från planeter utanför vårt solsystem. 19 % tror, att de använder baser på de övriga planeterna i solsystemet för att sedan ta sig bl.a. till vår planet. Detta sista påstående bestyrks av en stark ökning av UFO-observationer i samband med stora världshändelser. Bl.a. kan nämnas vågor av observationer under andra världskriget, när atombomberna släpptes över Nagasaki och Hiroshima, i Koreakriget och Mellan-Östernkrigen samt nu senast vid oljekrisen.

Av de egna alternativ som 7,6 % hade nedtecknat kan nämnas ett par som är kännetecknande för de flesta andra: "Kan vara både i och utom vårt solsystem. Kanske mest sannolikt utom".

Eller en annan som skrev "Planeter i vårt solsystem som vi inte upptäckt".

FRAGA 10.

38,6 % bedömer det som sannolikt att personer säger sig stå/hå i kontakt med varelser från andra planeter. Så mycket hän som dessa personer utsatts för är det verkligen häpnadsväckande, att en så stor del av ungdomen står bakom dem. Samtidigt är det bara 19,8 % som ställer sig helt kritiska till kontakt-historier. Det är betydligt fler män som ser kritiskt på dessa historier, medan kvinnorna även här har svårt att bilda sig en bestämd uppfattning.

Större skillnader i uppfattningen, annat än marginella, finns inte mellan årskurserna.

Slutsatser

I enlighet med undersökningens syfte kan följande slutsatser dras:

a) ungdomen av idag har en förvånansvärt öppen attityd till UFO-saken, b) inga större skillnader förekommer mellan åldersgrupperna, utom en viss öppnare attityd från tvåornas sida, c) männen har ett klarare ställningstagande än kvinnorna, som uttrycker en viss tvekan och osäkerhet rörande dessa frågor.

Av de övriga slutsatser som vi tidigare kommit fram till i kapitlet "analyser och kommentarer" kan här relateras följande, som samtidigt blir en sammanfattning:

1. De flesta anser, att det existerar civilisationer som nått en högre utvecklingsnivå än vår egen.

2. De flesta har kommit i kontakt med ämnet genom dags- och veckopress.

3. De flesta är positiva till UFO-forskning och föreslår en intensifiering.

4. De allra flesta anser, att forskning i ämnet bör skötas av UFO-organisationer.

5. De flesta anser, att "heta" informationer undanhålls allmänheten.

6. Huvuddelen tror, att vi är/har varit bevakade av utomjordiska varelser.

7. Större delen bedömer konsekvenserna av kontakt med högre civilisation som positiva.

8. De flesta anser, att eventuella rymdvarelser härstammar enbart från främmande solsystem.

9. Kontakter med ufonauter bedöms i allmänhet som realistiska.

De tillfrågades egna kommentarer:

Anmärkningsvärt många, c:a 15 st, kommenterade von Dänikens böcker och teorier. Den stora uppmärksamhet som von Däniken rönt i olika kretsar är säkert ett resultat av den publicitet och reklam som förekommit. För UFO-organisationer är det viktigt att på samma sätt föra ut väsentlig information till allmänheten.

Här skall tas upp några av de egna kommentarer som de svarande hade tillfälle att göra.

"Ju mer man läser om detta ämne desto ovissare blir det, och att en civilisation skulle ha uppkommit samtidigt som vår i universum förefaller otroligt."

"Intressant ämne. Om inte de flesta myndigheter stått ivägen för sådan forskning skulle vi säkert kommit längre."

"Det är helt uteslutet, att det inte skulle finnas något liv på och i andra solsystem, galaxer. Vår hjärna är ej i stånd att förstå detta. Världsrymden är enorm."

"Finns viktigare saker att verkligen finna svar på, t ex cancerfrågan, frågan om överbefolkningen och att mäta alla hungerande människor."

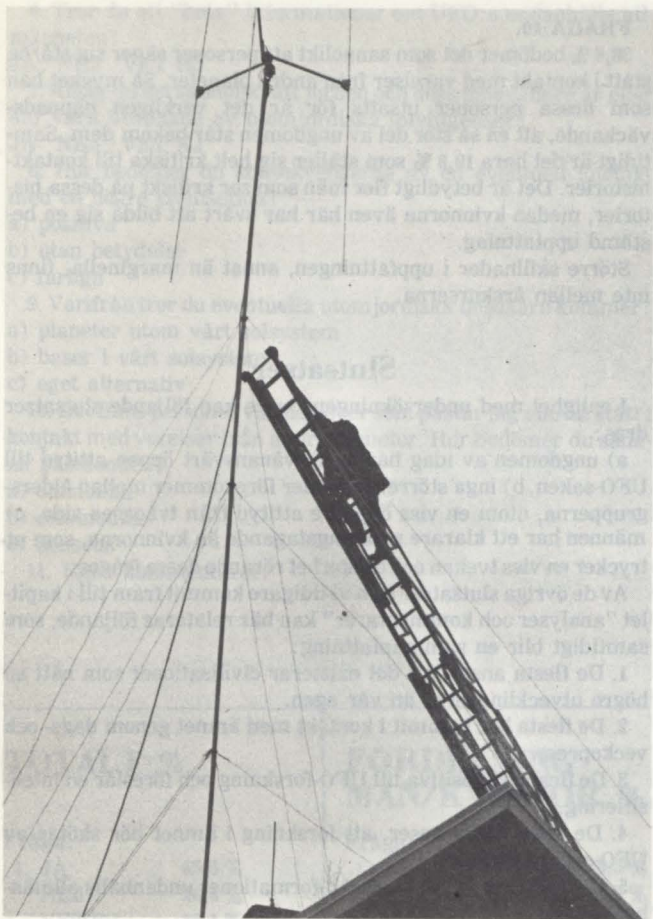
"UFO:s existerar! Människor runt hela världen som sett tefat har samma beskrivning. Detta är oförklarligt."

"De personer som påstår sig ha varit i kontakt med UFO har antingen inbillat sig det eller vill ha publicitet. Det kan också vara fråga om masspsykos."

"För att kunna ta ställning i sådana här frågor och inte uppfatta det som nonsens fordras information."

"Löjligt trams!"

Stefan Bärnsten, Dan Olof Sloborg

Köpings brandkår hjälpte till med montering av antennen för basradiostationen.

AVANCERAT VISUELLT BEVAKNINGSNÄT NU EN REALITET

Efter ett nästan årslångt utvecklingsarbete, där ett 10-tal medlemmar från bl.a. Solna astronomiska förening och Köpings UFO-förening deltagit, existerar nu ett välordnat system för avancerad visuell luftbevakning.

Detta bevakningsnät med fasta observationsplatser täcker nu ett 12 mil brett stråk från Roslagen i öster, till Värmland i väster. Systemet kommer att utvecklas ytterligare.

Samordnade bevakningsnätter

Under hösten och vintern har genomförts ett stort antal s.k. bevakningsnätter runt om i Mälardalen och i Stockholms skärgård, då sambandet grupperna emellan successivt byggts upp, främst på radiosidan.

Dessa observationsnätter är främst en form av utflykter i trevlig och kamratlig samvaro, där deltagarna utför astronomiska studier, tränas i luftbevakning och radiosamband. Bevakningen sker huvudsakligen i speciellt härför avsedda 14–20 meter höga stältorn, men även höjder och berg med god utsikt används av de olika grupperna.

Bevakningssystemet är fullt bemannat ca två lördagsnätter i månaden, efter ett i förväg fastställt program.

Premiärkörning av radiosambandet succe

Natten mellan den 22 och 23 februari provades observationsgruppernas radiosamband i sin helhet och bedömdes även av utomstående som välorganiserat och helt tillfredsställande.

Eventuella observationer rapporteras in via radionätet till en sambandscentral utanför Stockholm. Denna sambandscentral informerar även utåt till de olika grupperna vid iakttaga luftfenomen i visst område.

Sambandet sker medelst kommunikationsradio på 27 MHz-bandet, dels med AM och dels med SSB-stationer. AM-trafiken omfattar två olika tillstånd med namnanrop, innehållande två basradiostationer och 25 bärbara och mobila kortvågsstationer.

I november fick man i Köpings UFO-förening tillstånd av Televerket att använda SSB-stationer i bevakningsnätet. Detta innebär, att man får använda tre gånger högre uteffekt än vid AM-sändning. Räckvidden blev betydligt längre och kommunikationen så gott som störningsfri.

SSB-tillståndet omfattar en basradiostation med anrops-signalen "UFO-KÖPING" samt 15 bärbara och mobila med anropssignalerna "UFO-1" t.o.m. "UFO-15".

I uppbyggnadsarbetet, främst på radiosidan, har deltagit ett 10-tal personer från bl.a. Solna astronomiska förening, Köpings UFO-förening men även utomstående rådgivare. I Köping har t.ex. brandkåren ställt upp med stegvagnen vid antennarbetet för basradiostationen.

Vidareutveckling

Under våren har ett flertal sändaramatörer anslutit sig till detta bevakningssystem, så att det nu vid behov kan täcka hela Skandinavien. Denna verksamhet expanderar bitvis med hänsyn till vissa juridiska tolkningsfrågor.

Däremot är möjligheterna öppna för andra UFO-Sverige-grupper och enskilda runt om i landet att ansluta sig till bevakningsnätet. Intresserade kan kontakta Erik Fredriksson tel. 08/287508, 215303 eller Thorvald Berthelsen 0221/31026 för närmare upplysningar.

Flera av UFO-Sveriges fältforskare ingår nu i radionätet, och en basradiostation finns även vid UFO-centret, Lagmansberga Brunnsgård, utanför Skänninge.

För närvarande pågår förberedelser för att ansluta grupper i bl.a. Dalarna, Östergötland och Västergötland, radiomässigt i bevakningssystemet.

Personliga kontakter och utbildning

Under augusti–september kommer i Köping tre s.k. veckoslutsträffar att anordnas med övernattnings två dygn i följd.

Avsikten med detta är att deltagare från de olika grupperna, som ingår i bevakningsnätet men som kanske endast talats vid per radio, nu har möjligheter till mera personliga kontakter i avstressad miljö. Vidare är intresserade från andra UFO-Sverige-grupper, men även enskilda som vill sätta sig in i denna verksamhet, välkomna. Viss information och utbildning kommer då att genomföras.

Följande veckoslut är "spikade": 1–3, 22–24 augusti och 5–7 september. Från fredag kl 15 till söndag kl 24.

I samband med dessa veckoslut sker nattobservationer med radiosamband, teleskop m.m., kortvågsstationer för långdistansförbindelser (amatörradioverksamhet på 2 och 80 meter)

Besökande övernattar i egen regi. På observationsplatsen kan endast ett fåtal tältande beredas plats. Besökande med husvagn måste emellertid hänvisas till av myndigheterna godkända campingplatser.

Förhandsanmälan för deltagande måste ske i god tid per brev eller telefon 0221/17702, 31026 eller 16182.

Thorvald Berthelsen

SEMITJOV: AVGÖRANDE BEVIS SAKNAS FÖR ATT UFO:S KOMMER FRÅN UNIVERSUM

INTERVJU AV FRANK ÖSTERGREN

Några dagar innan rymdskribenten Eugen Semitjov drabbade den svenska bokhandeln med "De otroliga tefaten", träffade Frank Östergren författaren och intervjuade honom om hans syn på UFO-frågorna.

Semitjov är född i Stockholm 1923. Föräldrarna var ryska immigranter. Sin journalistiska bana startade han som tecknare. Bland hans bedrifter måste nämnas, att han var den förste västerländske skribent som fick en direktintervju på ryska med Jurij Gagarin efter dennes rymdfärd. Semitjov följde på mycket nära håll Apollo-projektet i USA. Att han intresserar sig för UFO vet vi genom en mängd tidningsartiklar i ämnet, och nu har han även skrivit en bok om den saken.

Dialogen mellan Östergren och Semitjov följer här.

F: När började du intressera dig för flygande tefat?

S: Jag drogs med i det allmänna UFO-intresset på 1950-talet. En tid trodde jag nästan, att det var fråga om främmande rymdfarkoster. Men så började jag på mina reportageresor även att förhöra mig om UFO-observationer, och till min besvikelse sprack då det ena UFO-fallet efter det.

F: Vilken attityd intar du i dag?

S: Jag är objektiv skeptiker.

F: Nu har du skrivit en bok i ämnet. Är det lönsamt att skriva UFO-böcker?

S: Det har jag inte tänkt på. Det är så många som undrar: hur ligger det egentligen till? Jag har i boken försökt att svara dessa personer objektivt. Låt oss säga, att en UFO-intresserad vill vidareinformera sig. Den första bok han möter är Staffan Stigsjöes. En skevare bild kan den personen knappast få!

F: Vill du utveckla det närmare?

S: Jag menar, att den lilla seriösa gruppen ufologer drunknar i massan av fantaster och fanatiker. Helt i det blå svävar ufologerna — dessa som påstår sig ha telepatisk kontakt med rymdvarelser och bygger upp en kult kring detta.

F: Jag vet också att du är kritisk mot K. G. Rehn?

S: Riktigt. Han vägrar dessutom att erkänna glasklara fel och avslöjanden. Ta fallet med engelsmannen Alex Birch. Som skolgrabb påstod han att han tagit ett UFO-fotografi. Många år senare erkände Birch att det var en bluff — att tefaten varit målade på ett fönster. Men Rehn menar att Birch tvingats säga att det är en förfälskning.

F: Du kritiserar även Rehn för den s k konspirationsteorin?

S: Ja, därför att myndigheterna inte döljer någonting. Jag har gått igenom Pentagons arkiv, men ingenting döljs. Med anledning av min bok sökte jag också upp Tage Eriksson på FOA. Jag anser att jag fick full insyn.

F: Hur pass "stor" auktoritet är professor Allen Hynek som du ju också träffat?

S: Han är utan tvekan ett tungt vägande namn. Hade det funnits flera som Hynek i stället för alla charlataner, tror jag inställningen till ämnet varit en annan.

F: Träffade du någonsin George Adamski?

S: Tyvärr inte. Jag har läst hans böcker och träffat folk som kände honom. Att Adamski var en bluff, därom råder inget tvivel.

F: En annan person som också möts av han är Erich von Däniken. Men då ställer du dig mer positiv?

S: Felet med von Däniken är att han ju knappt hinner se en inristning förrän han talar om forntida rymdfarare. Men det ligger

en del i hans teorier om besök av utomjordiska varelser långt innan människor fanns.

F: Är astronaut-observationerna av UFOs ett skämt?

S: Eftersom jag själv mycket nära följde hela månprogrammet kan jag tveklöst säga att det rör sig om önsketänkande från UFO-håll. Vi tar ett exempel: Under Apollo 11:s färd ytrade Armstrong till Houston: "We got visitors" (Vi har besökare). Detta är fackslang och innebär att det har kommit in en annan sändare.

F: Det går ju även rykten om de ryska kosmonauterna?

S: Även där saknas helt verklighetsgrund.

F: Om vi tar ett stort hopp och säger humanoider. Din kommentar?

S: Jag har även här svårt att se något annat än bluff, självsuggestion och feltolkningar.

F: Steget till den skotske astronomen Duncan Lunan kan synas stort, men han har ju indirekt samband med ett humanoid-fall.

S: Duncan Lunan är ju han som har tolkat några fördröjda signaler från rymden som meddelanden från en 13.000 år gammal satellit. Han har även räknat ut varifrån satelliten skulle vara utsänd. Lunans arbete lär vara klanderfritt, men tolkningen är en smula långsökt.

F: Den stjärnbild som Betty Hill ritade (fallet Betty och Barney Hill) lär vara samma som Lunan avser.

S: Nej, helt fel. Lunan talar om stjärnbilden Björnvaktaren, medan det i Betty Hills fall gäller stjärnbilden Pegasus. Det är ett typiskt exempel på vilka misstag som kan begås när man inte kollar fakta.

F: Göteborgs-Postens kulturredaktör Bernt Eklundh har sagt att det "...finns en slags kyskhet inför metafysiska och mystiska frågor i svensk kulturdebatt...". Detta kan man väl överföra på den svenska UFO-debatten?

S: Det håller jag nog med om, och detta kan hänga samman med svenskens rädsla för att komma ut på osäker mark.

F: Från Sverige till Sovjet. Vad är sanningen om påståendena om att det i Sovjet pågår en intensiv forskning, främst inom parapsykologin, men även när det gäller UFO?

S: Rysk parapsykologisk forskning har fått vind i seglen. Men som så mycket annat i öst har detta område drabbats av hemlighetsmakeri. Professor Thelma Moss från Los Angeles, som experimenterar med s k Kirlian-fotografier, fick när hon besökte Sovjet inte studera Semjon Kirlians arbete. Kanske fruktar man i Sovjet för att avslöja sina metoder och eventuella misstag. Vad beträffar UFO (eller NLO som det heter på ryska) har forskningen där gått i vågor. Efter uppgången på 60-talet verkar den nu ha kommit in i en vågdal, som i USA.

F: Vilka råd skulle du vilja ge till de svenska UFO-grupperna, så att deras arbete blir "respekterat"?

S: Rensa ut tokerierna. Håll en enhetlig linje. Erkänn när ni blir överbevisade — dölj inte avslöjandena. Kolla fakta noggrant.

F: Slutligen, är UFO utomjordiska farkoster?

S: Knappast. Att det finns intelligent liv annorstädes i universum, på den punkten tvekar jag inte, men att vi därifrån skulle få dagliga besök av flygande tefat är ytterst osannolikt. Naturligtvis kan man inte utesluta möjligheten att något enstaka fall bland alla tusentals rapporter skulle ha kunnat vara en främmande farkost. Men det avgörande beviset saknas tyvärr och tills dess svarar jag nej.

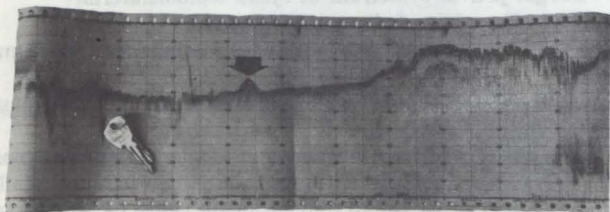
Tag chansen vara med i sommarens äventyr: STOR EXPEDITION TILL NAMSENFJORDEN

Reportage och foto: J. O. Sundberg

UFO-mysterierna vid den 4 mil långa Namsenfjorden, 15 mil norr om Trondheim i Nordnorge, upphör aldrig att intressera de norska ufologerna. Tre expeditioner till fjorden har misslyckats med att lösa gåtan i djupet — "rymdbussen" som lantbrukaren Lorentz Johnson på Skomsvoll såg störta vid Sundsraasa en decemberväll i slutet av år 1959.

Denna sommar planerar Norsk UFO-Center, med ordföranden Kolbjörn Stenödegård i spetsen, en ny expedition till Namsenfjorden för att om möjligt en gång för alla lösa gåtan genom att bärga den märkliga "rymdbussen" från stjärnorna.

Norsk UFO-Center har bitt UFO-Sverige om hjälp att skaffa finansiärer och intresserade, som kan bidra till sommarens expedition. Men mer om detta längre fram; här kommer först en kort resumé av vad som hittills hänt vid Namsenfjorden:

Efter att ha kartlagt botten med ekolod, gjordes försök att fotografera denna mystiska upphöjning på 80 meters djup i Sundsraasa (se pilen). Kameralinsen sprack emellertid varvid filmen förstördes.

December 1959 — en "rymdbuss" störtar och försvinner i Namsenfjordens djup.

Klockan 22.00 en kall decemberväll i slutet av december 1959 står lantbrukaren Lorentz Johnson vid sin bostad på Skomsvoll. Plötsligt får han se ett "bussliknande" föremål utan vingar som ljudlöst kommer flygande från öster. Föremålet glider ut över Namsenfjorden. Nära Sundsraasa, en fjordpassage mellan öarna Sundsöya och Hoddöya, stiger det till 50 meters höjd och försvinner in i ett moln.

En kraftig explosion ekar över fjorden.

Föremålet rämnar på mitten, och tre till fyra avlånga föremål faller ut ur flygkroppen, innan hela den märkliga farkosten viker sig, störtar och försvinner i det mörka, kalla djupet.

Flygstationen på Vaernes utanför Trondheim larmas av Lorentz Johnson. Men där har man inget sett på radar, och eftersom inget flyg rapporterats saknat i området, svarar man, att man inte är intresserad.

Sommaren 1963 — "något" på fjordens botten förstör en räktrål och ger utslag på ett ekolod.

Sommaren 1963 aktualiseras Lorentz Johnsons märkliga observation, då fiskaren Reidar Hartvigsen får sin räktrål förstörd av "något" på den glatta fjordbotten vid Sundsraasa. Kort därpå får en annan fiskare, Schönning Bugge, ett mystiskt utslag på sitt ekolod — av "något" som inte funnits där tidigare.

"Rymdbussen"?

Dåvarande Trondheims UFO-förening kontaktar Lorentz Johnson, som på nytt berättar om den märkliga händelsen från år 1959.

— **Sommaren 1968** — Namsenfjorden undersöks, och ufologerna finner mystiska hjulspår på botten.

Fram till sommaren 1968 rekonstruerar de norska ufologerna om och om igen händelseförloppet enligt Lorentz Johnsons vittnesmål. I samarbete med den norska veckotidningen Hjemmet dras den första stora undersökningen i gång. Undervattensklubben Nautilus från Trondheim bidrar med ekolodsutrustning och grodmän.

TV-bild trasades sönder!

Efter 14 dagars resultatlöst sökande tvingas man ge upp. Nej, helt resultatlöst var det kanske inte, för på 90 meters djup — snett ut från ön Sundsöya — registrerade ekolodet en upphöjning på fjordbotten, som NUFOC:s ordförande Kolbjörn Stenödegård betraktar som "ytterst märklig". Upphöjningen var två till tre meter hög och sex till sju meter lång och, intressantast av allt, den har inte funnits där tidigare!

Nautilus grodmän, Steinar Wahl och Steinar Anfinsen, som vågade sig ner så långt som till 80 meters djup, fann också något på botten — nära den märkliga upphöjningen — som liknade spår efter en vagn med hjul!

— Möjligen härrörde dessa spår efter de räktrålar som slets sönder på samma plats år 1963, men säkra är vi inte, säger NUFOC-ordföranden Kolbjörn Stenödegård.

Sommaren 1972 — ny resultatlös undersökning vid Sundsraasa.

Sommaren 1972 gör veckotidningen Vi Menn en egen expedition till Namsenfjorden. Lorentz Johnson är med och ger anvisningar. Hyrda grodmän finkammar fjordbotten på den plats, där "rymdbussen" borde finnas. Men allt är resultatlöst. Gåtan i djupet är fortfarande en gåta.

På kvällen den 9 juni klockan 20.00 inleds ett nytt mysterium. I staden Bangsund, cirka 1 mil sydöst om Sundsraasa, sitter folk framför TV:n och tittar på kvällsnyheterna.

Plötsligt rivs TV-bilden i stycken. Okända, starka störningar härjar på skärmen. Ute råder skymning, vädret är fint och stilla och kan omöjligen orsaka de våldsamma TV-störningar, som ingen sett maken till. Så faller omformaren på Bangsund ur. TV-skärmen blir grå och död.

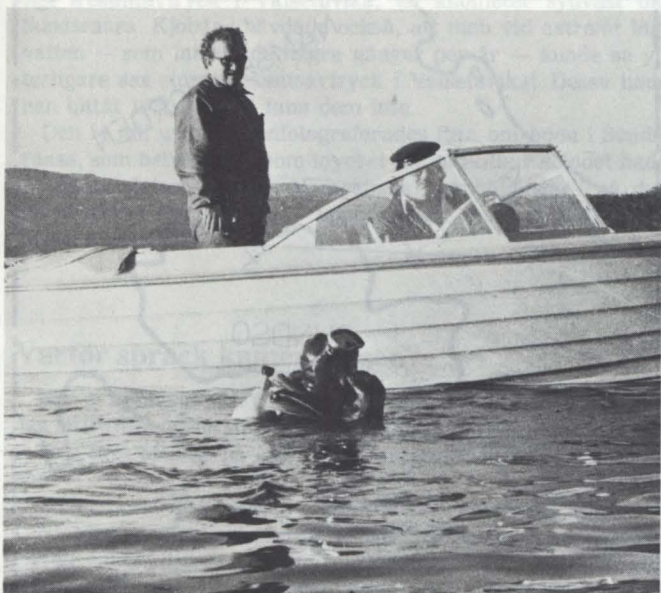
Episoden blev senare en svår nöt för Televerket. Ingen kunde förklara störningarna. Inget fel kunde upptäckas på omformaren.

På söndagsmorgonen den 11 juni gick kommunalnämndens ordförande i Namsos, Ola Dahl, ut på trappan till sin sommarstuga på ön Kjölsöya — belägen knappt två kilometer från Sundsraasa. Det var ebb runt ön, och hela bukten låg torrlagd. Dahl trodde knappt sina ögon.. i den torrlagda leran nedanför stugan fanns underliga spår, 89 stycken allt som allt. Cirklar och trekanter som pressats djup ner i leran. 60 av spåren var trekantiga och fanns inom en radie av 25 meter, de var knivskarpa och mellan 30—40 cm djupa. Alla föreföll liksidiga och cirka 160 cm i sida. En undersökning visade att det som gjorde spåren måste ha haft en tyngd på mellan 10 och 20 ton!

Vad?

I lokalpressen blomstrade fantasin: isblock, det var en teori som lanserades på fullt allvar, trots att isen smält två månader tidigare! Jätteflundror och av storm lossbrutna styrhyttar från fiskebåtar var andra fantastiska teorier.

14 dagar senare virvlade mystiken kring spåren upp igen.

Den f. d. marinjägaren Kjell Johnsen var en av grodmännen från dykarklubben i Namsos som medverkade i 1974 års NUFOC-expedition till Namsenfjorden.

Detta gåtfulla triangelavtryck är 160 cm i sida, och något med en uppskattad vikt av mellan 10 och 20 ton, har till ett djup av mellan 30–40 cm avsatt det i leran vid stranden av ön Kjölsöya. (Copyright: Journ. Olat Haukø, Skogstien 3, 7800 Namsos, Norge).

Jordproverna radioaktiva

Journalisten Hans H Johannesen vid lokaltidningen Namdal Arbeiderblad fann då ytterligare ett 20-tal trekantiga avtryck vid Leirvikholmen, belägen knappt 5 kilometer från Kjolsöya.

Paniken var nära i Bangsund, när folk från Norges tekniska högskola efter inledande undersökningar av avtrycken vid Leirvikholmen kunde fastslå, att de jordprover man tagit var radioaktiva.

Polisen kopplades in. Flygvapnets fotoflyg kretsade över området i två dagar. Polischefen Stein Ulrich kunde inte finna någon rimlig förklaring till avtrycken. Flygvapnet vägrade kommentera händelsen, och deras egen utredning hemligstämplades.

Den norska veckotidningen Vi Menn intervjuade en lång rad av olika experter.

Knut Gussgard, fysiker vid Institutet för Atomenergi på Kjeller, ställde sig tvivlande till de radioaktiva analysernas vetenskapliga värde och hållbarhet.

Per Pethon, konservator vid Zoologisk museum i Oslo, avskrev tanken på något biologiskt. Alltså ett djur av något slag.

Otto Ögrim, universitetslektor och känd fysiker i norsk TV, hade inte heller någon förklaring till de mystiska avtrycken.

Veckotidningen Vi Menn visade också bilder av avtrycken för Zoofysiologiska institutet vid universitetet i Oslo.

Allt som allt granskades bilderna av 20 experter på marin fauna — och alla var till slut eniga på en punkt. Inget djur hade satt spåren.

Några dagar efter fyndet vid Leirvikholmen framträdde Andreas och Asbjørn Grav från Bangsund och redo för vad de sett en tisdagskväll i april 1972.

Far och son hade varit på hemväg vid 23-tiden, då de fick syn på en intensivt lysande eldkula som gick fram över himlen i sakta fart och med ryckiga rörelser. Ut från det stora föremålet gick två ljusstrålar som påminde om strålkastare.

Den dramatiska Bakke-Observationen

Två andra vittnen, även de far och son, steg fram. De hade vid samma tidpunkt som Asbjørn Grav med son, sett en märklig, lysande och diskusformad tingest över en skogskam i Haltdalen. Då "diskusen" stannade upp och började glöda i rött gick ur-

visarna på deras klockor plötsligt baklänges! Vittnena har för personal från Norsk UFO-Center berättat, att diskusen var minst 50 meter i diameter.

Befolkningen i Bangsund och Namsos ryckte på axlarna åt de dramatiska UFO-rapporterna. Det som observerats kunde ha varit vad som helst, menade man.

En dryg vecka senare ändrade de flesta uppfattning. Då inträffade enligt befolkningen i de båda städerna den mest dramatiska UFO-observationen av dem alla. Den här gått till UFO-historien som "Kapten Bakke-observationen", och få norska fall har undersökts så noggrant som detta.

Händelsen utspelade sig klockan 23.15 på kvällen den 4 juli 1972. Kapten Erling Bakke med fru och några bekanta hade samlats i parets sommarstuga på Bakke-holmen, belägen strax sydväst om Brannöya — cirka 6 kilometer rakt öster om Sundsraasa-området vid Sundsöya.

Man hade just avslutat ett parti kort då fru Bakke gick bort till fönstret och tittade ut i riktning mot Indre Gåsöya, en knapp kilometer nordöst om Bakkeholmen. Kapten Bakke:

— Plötsligt ropade hon att jag skulle komma dit och se något underligt, vilket jag gjorde förstas. Jag fick då se en säregen farkost, som rörde sig med minst 100 km fart i timmen över vattenytan på bara 300–500 meters avstånd från land. Först trodde jag att det var en snabbgående båt, och jag frågade mig vem som vågade hålla så hög fart mellan Indre Gåsöya och Brannöya, ett farvatten som vimlar av farliga grynnor. Men så såg jag, att föremålet hela tiden befann sig ett par fot över vattenytan. Det rörde sig stadigt framåt trots en ganska stark sidovind.

Vid mitt besök vid Namsenfjorden i juli 1974 berättade kapten Bakke:

— In i det längsta trodde jag, att det var en snabbgående båt då dess färdriktning, mot Lyngenfjorden och in mot Bangsund, stämde med den färdriktning som fritidsbåtarna brukar ta. Vad som förbryllar mig mest var den fruktansvärda farten farkosten höll mellan Indre Gåsöya och Brannöya. Mer än en oförsiktig fritidsseglare har gått på grund där.

— Men så hände plötsligt något fullkomligt oväntat. Föremålet lyfte från vattenytan och steg i 45 graders vinkel snabbt upp i luften. Efter några ögonblick var det försvunnet. Min fru och jag förstod med ens, att vi hade fått uppleva något mycket egenomligt — vi hade sett ett UFO på nära håll. Det var en fantastisk upplevelse.

Kapten Bakke beskriver farkosten som något oval till formen, med en kupliknande kabin på översidan och helt svart till färgen. Den var ungefär 7,5 meter lång och 2 meter hög.

På min fråga om han numera tror på UFO, och vad deras ursprung kan vara, svarade han:

— Jag är övertygad om att det var ett s.k. UFO. Varifrån dessa kommer är svårt att bilda sig någon uppfattning om, men mitt tips är att UFO:s åtminstone inte är av jordiskt ursprung.

Pojke bländades av UFO

Den 3 november rapporterades en ny UFO-observation vid Namsenfjorden. Klockan var strax efter 22.00 på kvällen, då ett starkt lysande föremål omgivet av ett spöklikt, rödaktigt sken kom glidande genom nattmörkret över Bogna Bru i Bangsund och chockade en 15-årig pojke på hemväg från en kamrat.

Föremålet sänkte sig ljudlöst lägre och lägre ned över en närbelägen idrottsplats, och stannade ca. 30–40 meter över Bogna Bru. Där stod det stilla en stund, innan det sakta och ljudlöst rörde sig i riktning mot nordöst, och Namsos.

Därefter gjorde föremålet en kursändring och rörde sig mot Håmulsfjället, där man en vecka tidigare iakttagit lysande föremål. Föremålet steg brant och försvann över fjället.

— Det bländade mig och det var fruktansvärt skrämmande, berättade pojken för Namdal Arbeiderblad.

Sommaren 1974 — Namsenfjorden undersöks för tredje gången men blir endast föremål för nya mysterier.

Utan att på något sätt försöka efterlikna en resebroschyr måste jag få ge en kort beskrivning av norrmännens "dejlige" fjord, Namsenfjorden. Den är cirka 4 mil lång, har tentakler som en bläckfisk, av vilka Lyngenfjorden är den största. Den sträcker sig ungefär 15 mil norr om Trondheim i Nord-Trøndelags Fylke. "Huvudstaden" Namsos är belägen vid fjordens nordöstliga del, vid inloppet till fjordarmen Namsen.

Namsenfjorden ringlar sig likt en orm genom en nästan helt orörd vildmark. Snöklädda fjäll omger fjorden på alla sidor, och ett rikt djurliv frodas i de milsvida skogarna. Majestätiska kungsörnar ses ofta segla över vildmarksparadiset, och stora laxöringar leker i det nästan kristallklara vattnet. Den som myntat uttrycket "det är så tyst att man kunde höra en knappål falla" har förmodligen besökt Namsenfjorden. En mäktigare tystnad än vid Namsenfjorden har åtminstone jag aldrig upplevt. Tystnad, ren luft och en vildmarksnatur som hämtat ur sagan — det är min beskrivning av Namsenfjorden.

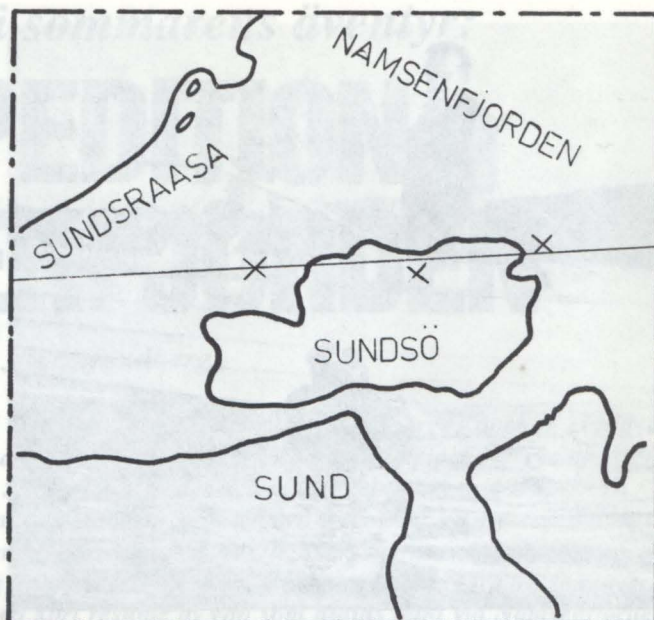
Fjarrskådare fann nedslagsplats

Den 1 juli 1974, började NUFOC:s förberedelser och inledande undersökningar. Det "heta" området vid Sundsraasa rekognoscerades, och marinjägaren Kjell Johnson som av lokaltidningen Namdal Arbeiderblad (som bekostade expeditionen) hyrts som grodman, berättade efter den första dykningen, att bottenförhållandena på 30 meters djup i Sundsraasa — det område som utpekats av Lorentz Johnson — var goda.

På kvällen den 7 juli började den egentliga grodmansundersökningen. Grodmän från dykarklubben i Namsos avsåkte buken vid Sundsraasa på ett djup av mellan 30 och 40 meter. Det blåste snålt, och en kall dimma rullade fram längs vikarna. Spänningen var på topp. Skulle vi hitta "rymdbussen"? Nej, när dykningarna avbröts denna kväll stod vi och stampade på samma ställe som tidigare.

Samma natt anlände Adolf Refvik med familj från Hønefoss utanför Oslo. Med sig i bagaget hade Refvik ett ekolod, en under-vattenskamera och en märklig karta, ritad av en klärvoajant man i Hønefoss. Kartan visade den del av Namsenfjorden, där ön Sundsöya och en del av Sundsraasa ligger.

Den klärvoajante mannen — som här vill vara anonym men vars namn är känt för UFO-Sverige — kände inte till vad som hänt vid Namsenfjorden den där natten i slutet av december 1959. När Adolf Refvik lade fram sin handritade karta för honom, hände följande:

En klärvoajant man i Hønefoss som konsulterades av Adolf Refvik berättade om ett "utslag" vid krysset längst till höger, en explosion vid krysset mitt i bilden, och ett mystiskt föremål mitt i Sundsraasa — vid det tredje krysset, längst till vänster.

— Han höll en liten renskalad grenklyka med båda händerna, förde den över kartan och fick plötsligt ett "utslag", dvs. klykan böjde sig, vid Sundsöyas östliga ände. Hans händer svullnade upp och blev alldeles mörkröda, det var ett märkligt fenomen, berättar Adolf Refvik.

Den böjda klykan började "vandra" över kartan och böjde sig plötsligt på nytt, nu vid en vik på mitten av Sundsöyas baksida. Ytterligare en "vandring" och sedan böjde den sig igen. Här, sa han, här i Sundsraasa ligger det något på botten... ett föremål.

— Han förklarade, att något hänt vid den första punkten, i den östliga änden. Att något exploderat vid viken på öns baksida, och att det låg ett föremål på botten i Sundsraasa, mellan Sundsöya och Hoddöya. I samma riktning som Lorentz Johnson sett det "bussliknande" föremålet!

Så vi letade efter den klärvoajante mannens anvisningar. Allt vi upptäckte var emellertid några "spetsar" på botten, som Refvik avfärdade som uppstickande bergsformationer.

De mystiska trekantsavtrycken

Den 12 juli, dök grodmännen på nytt i det "heta" området i Sundsraasa. Medan deras undersökning pågick, fick vi av lokalbefolkningen tips om nya märkliga trekantsavtryck i två olika viker inte långt från vårt basläger. Tre oregelbundna trekantavtryck hittade vi i Våganvika, en knapp kilometer sydöst om Leirvikholmen, där de radioaktiva avtrycken hittades.

Gräset i avtrycken var dött, men inte bränt.

Två av avtrycken mätte 80 cm i sida, medan det tredje mätte 120 cm i sida. Våganvika, belägen mellan Leirviken och Trongsundet i slutet på det cirka 2,5 kilometer långa Skjerpundet, är ensligt belägen och skyddad från insyn av tätbevuxen skog på alla sidor. Med andra ord en idealisk landningsplats för ett UFO.

Men märkligast av allt var, att vi fann dessa avtryck av en ren slump: trots anvisningarna vi fick, fann vi dessa avtryck i fel vik! I efterhand fick vi nämligen veta, att de "riktiga" avtrycken fanns att beskåda i Skjerpaviken, nordöst om Våganvika.

Namsenfjorden tycks verkligen vara ett eldorado för besökande UFOs!

Efter uppgifter från lantbrukaren Ole G. Kjølstad på Sund — där vi hade baslägret — fann vi vid nästa undersökning ett märk-

ligt trekantavtryck i Valsetuvika, en kilometer sydväst om Sundsraasa. Kjölstad hävdade också, att man vid extremt lågvatten — som inträffade några gånger per år — kunde se ytterligare sex stora trekantavtryck i Valsetuvika! Dessa hade han hittat 1972. Men vi fann dem inte.

Den 14 juli undervattenfotograferades fyra områden i Sundsraasa, som betraktades som mycket intressanta. Ekolodet hade på dessa platser registrerat mystiska "upphöjningar" på den delvis glatta fjordbottnen — upphöjningar som helt enkelt inte borde finnas där!

Varför sprack kameranlinsen?

När vi lämnade NUFOC-basen på natten den 14 juli, frågade jag NUFOC:s ordförande Kolbjörn Stenödegård om han var besviken över att inte ha återfunnit den eftertraktade "rymdbussen"?

— Nej, besviken är jag inte, svarade han. Teorin om att andra UFOs hämtat upp den från 1959 är helt tänkbar, även om jag inte riktigt vill tro det. Men alla dessa landningar runt området vid Sundsraasa måste ju betyda något. Vad, det är den stora obesvarade frågan.

Den 16 juli befann jag mig i Hönefoss utanför Oslo i familjen Adolf Refviks hem. Jag var med, när han framkallade den undervattensfilm som tagits på 80 meters djup vid den sista, intressantaste punkten på kartan över Sundsraasa. Det var den natten, som linsen sprack. Inte av trycket, inte av värmen från elektronblixten.

Undervattensfilmen var helt svart!

— Jag vill inte hänge mig åt vilda spekulationer om vad som kan ha hänt med undervattenskameran, sade Adolf Refvik. Men faktum kvarstår... något underligt måste ha hänt med kameran på 80 meters djup. Resultatet blev att filmen blev helt svart..

Mysteriet i Namsenfjordens mörka, kalla djup ruvar fortfarande på sin hemlighetsfulla "rymdbuss", vars form och härkomst är helt okända för oss människor. Men den här sommaren hoppas NUFOC slutgiltigt lösa gåtan: man tänker satsa alla tillgängliga resurser på en sista stor expedition, och det för oss tillbaka till den begäran om hjälp som de norska ufologerna hoppas få från bl.a. Sverige.

Välkomna med på expeditionen!

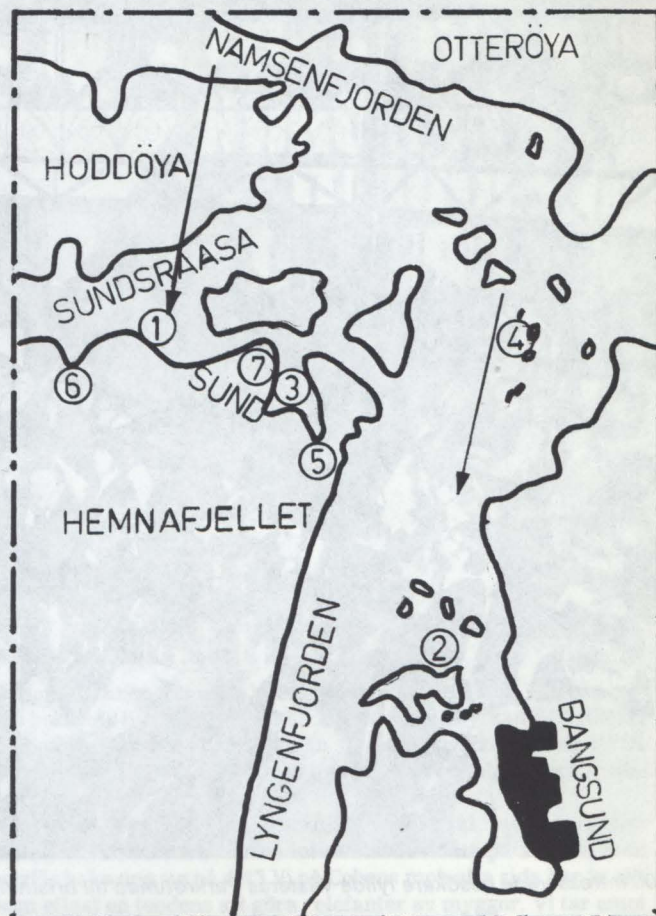
Är du intresserad av att delta i sommarens stora expedition till Namsenfjorden i Norge? UFO-Sverige ber dig i så fall att kontakta ordförande Kolbjörn Stenödegård i Norsk UFO Center under adress:

NORSK UFO CENTER
BOX 2119
N-7001, TRONDHEIM
NORGE

Intresserade deltagare måste i sin skrivelse till NUFOC uppge följande:

1. Fullständigt namn och adress samt telefon.
2. Vilken period i juli månad deltagandet kan ske.
3. Eventuell utrustning deltagaren kan bidra med: NUFOC behöver ekolodsutrustning, undervattenskameror, metalldetektorer för undervattensbruk, grodmän och dykare, märkbojor och i princip hur mycket hållbar lina (för undervattensbruk) som helst.
4. Deltagare måste också uppge om de har bil, husvagn, tält eller dylikt (baslägret kommer att ligga på Sunds landtunga — som har förbindelse med Sundsöya och rymmer 10—15 tält. Markägaren Ole G Kjölstad har gett NUFOC tillstånd att använda platsen).
5. NUFOC är också tacksam för eventuella penningbidrag till expeditionen.

NUFOC:s ordförande Kolbjörn Stenödegård kommer att lämna alla som anmäler sitt intresse för att delta närmare upplysningar om färdväg och var inköp av mat och dryck etc. kan göras. Han hälsar alla hjärtligt välkomna!

Teckenförklaring till kartskissen:

1. Pilen visar den riktning, i vilken lantbrukaren Lorentz Johnson på Skomsvoll såg "rymdbussen" som en kväll i slutet av december 1959 störtade i Sundsraasa.
2. I denna vik av Kjölösöya fann kommunalnämndens ordförande i Namsos, Ola Dahl, på morgonen den 11 juni 1972 sammanlagt 89 märkliga cirklar och trekanter som pressats djupt ner i leran av "något" som måste ha haft en tyngd på mellan 10 och 20 ton.
3. Journalisten Hans H. Johannesen vid lokaltidningen Namdal Arbeiderblad fann den 25 juni 1972 ytterligare ett 20-tal trekantiga avtryck vid Leirvikholmen, dessa var radioaktiva.
4. Kapten Erling Bakke med fru och bekanta befann sig på Bakkeholmen sent på kvällen den 4 juli 1972. Pilen visar den riktning som en märklig farkost han observerade tog, när den flög fram över vattenytan för att plötsligt stiga och försvinna upp i luften.
5. I Våganvika, en knapp kilometer sydöst om Leirvikholmen fann 1974 års expedition tre oregelbundna triangelavtryck som kan härröra av en UFO-landning.
6. Vid Valsetuvika, en kilometer sydväst om Sundsraasa hittades ytterligare ett märkligt triangelavtryck. Vid extremt lågvatten hävdade en lantbrukare att man kunde se ytterligare sex stora triangelavtryck i viken.
7. Här låg 1974 års expeditions basläger, och hit kommer Norsk UFO Center att förlägga sommarens expeditionshöghvarter.

600 intresserade besökare fyllde Västerås Parkrotunda till bristningsgränsen då UFO-Sveriges 6:e rikskonferens gick av stapeln.

VÄLBESÖKT RIKSSTÄMMA

UFO-SV:s riksstämma 1975 blev en stor framgång med inte mindre än 600 betalande åhörare. Köpings UFO-förening stod för värdskapet och uppslutningen speglar något av det ambitiösa arbete som alltid präglat gruppens arbete.

Vid årsmötesförhandlingarna förnyades mandatet för centralgruppen i Motala. Medlemsavgiften för 1976 bestämdes till 50 kr för medlemsgrupp och beträffande enskild medlem till det belopp som centralgruppen bestämmer med ledning av kostnadsutvecklingen för UFO-Information.

Centralgruppens förslag till nya stadgar som presenterades redan inför riksstämman 1974 och sedan dess varit ute på remiss mottogs denna gång med bifall. Ett aktionsprogram för att bredda och utveckla arbetet inom organisationens olika verksamhetsgrenar antogs och ställde i utsikt flera planeringskonferenser under olika teman under det nya verksamhetsåret.

På motionssidan avslogs ett förslag om stipendium, plakett eller liknande som belöning till person som gjort en god arbetsinsats. Vi behöver ingen "morot" som förisker att utveckla konkurrensstämning och missämja i ufo-leden, ansåg majoriteten.

Tydligt fanns bättre grogrund för bifall till en motion som behandlade frågan om hur insamlingar till stödfonden lämpligast borde utformas. Riktmärken i form av preciserade insamlingsmål, tidsbegränsade insamlingar, rapport om resultat, redovisning av medlems användning och av resultatet av nyttjandet syntes ligga väl i överensstämmelse med de tankegångar som redan börjat praktiseras. Förslaget ansågs därför kunna antagas, dock med särskild anteckning att vid speciella fall inte utesluta också andra modeller för insamlingar.

Lagmansberga blir aktivitetscentrum!

Det för allmänheten öppna konferensprogrammet inleddes av C A Jonzon, som talade om fältforsknätet, som något av det mest positiva som hänt inom UFO-SV under det gångna verksamhetsåret. För det kommande året förutspådde han möjligheten till gemensam camping vid hans Lagmansberga brunnsgård. Han menade att denna bit av östgötasläkten skulle kunna bli ett aktivitetscentrum med människor flitigt verksamma i olika konstnärliga och praktiska göromål, alltsammans invävt med kurser och samtal inom olika sk "gränsvetenskaper".

Anmälningar för sådana sammankomster mottages redan under innevarande år. Hänvändelse kan ske direkt till C A Jonzon tel. 0142/440 30 eller per brev till denna tidnings redaktion.

Först på estraden av de särskilt inbjudna talarna uppträdde Anders Gernandt från Arboga, civilingenjör och under senare år verksam i rikspolitiken. Dock var det inte som riksdagsman han ville se sitt framträdande vid Ufo-konferensen. Detta hindrade naturligtvis inte att Gernandt blev föremål för särskild uppvaktning från massmedia.

Vi skall inte skratta åt dem som säger sig ha sett dessa fenomen. Vi måste hålla en dörr öppen. Detta är i koncentrat Gernandts uppfattning om hur vi bör se ufo-problemet.

Denna respektfulla inställning till ämnet är han beredd att försvara även om det kan innebära att han av somliga blir stämplad som "stollig". Han vågade sig också på att ge uttryck för en del långtgående teorier om de "flygande tefaten" som han personligen ansåg möjliga. En stor del av Gernandts anförande handlade om några av hans motioner i riksdagen.

På ett spontant sätt fångade han åhörarnas intresse kring en del frågeställningar som alla på sitt sätt berör mänsklig livsmiljö ur ett lite annorlunda perspektiv.

Outnyttjade begåvningar

Civilingenjör Dag Romell, verksam inom forskning för en alternativ teknologi, talade såsom riksstämmans andra gäst om

Foto: Jan Pettersson

kreativt tänkande eller snarare om bristen på sådant tänkande framförallt inom den förhärskande teknologin.

Det är de som snällt finner sig i de konventionella rönerna och som således också kommer att fortsätta i de gamla spåren som gör karriär. De kreativa begåvningarna som vågar skapa en annan världsbild blir stoppade på ett tidigt stadium. Denna situation blir särskilt allvarlig mot bakgrund av de världsproblem vi för närvarande upplever.

Överfört till UFO är detta problem för Romell och många med honom inte så mycket en fråga om UFOs existens utan om svårigheten att inordna dem i givna mönster av vetande. En slutsats av Romells anförande blir då, att bristen på kreativt tänkande bland detta samhälles elit kommer att motarbeta och fördröja ett genombrott för ufo-frågan. I nr 6, 1974, finns en artikel som behandlar Dag Romells bok "Kreativitet — en outnyttjad resurs".

"Arkeologisk" el-motor

I nr 6 1974 finns också en artikel signerad Reinhold Carleby, som var den tredje och siste gästen på riksstämman. Ämnet var "avancerad arkeologi", avancerad i den meningen att den i sitt sökande efter tolkningar av arkeologiska fynd kommit en bit från den konventionella arkeologiska tolkningskatalogen. Föredraget anknöt till nämnda artikel i vår tidning. Herr Carleby gav upphov till nyfiken förtjusning när han demonstrerade den elmotor, som han byggt efter en ritning som kan antagas vara mer än 2000 år gammal. Motorn fungerade utmärkt.

Programmet avslutades på traditionellt sätt med en paneldebatt. Majoriteten av åhörarna deltog också i denna programpunkt.

Utan tvekan lär det finnas sällsynt goda förutsättningar för en ufo-förening i Västerås efter denna riksstämma. När notan betalats kunde Köpings UFO-förening också konstatera ett kassaöverskott som föreningen kommer att satsa på nya projekt för ufo-saken.

JN

BOKNYTT

VOODOO HÄXOR OCH DJÄVULS- DYRKAN

DANIEL COHEN

NYBLOMS

KRITISK HÅLLNING SKADAR INTE!

Daniel Cohen följer själv en av sina iakttagelser, när han ger sin bok dess titel, "Voodoo, häxor och djävulsdyrkan" (Nybloms förlag). Innehållet är bredare än så, och hade exempelvis UFOs varit dagens högsta "mystiska mode" skulle titeln säkert anses pålämplig.

Cohen är skeptisk till allt ockult och mystiskt, men samtidigt roande nyfiken. Han kanske inte alltid har läst på så bra, men varför haka upp sig på det? Vi på Cohens motsatta sida har ju allt som oftast en tendens att göra elefanter av myggor. Vi tar emot okritiskt, bara det passar "vår idé".

En bok som denna är, trots faktabristerna, nyttig. Oftast är ju "vår" litteratur okritisk; vi åker lätt med i författarnas svängar och suger åt oss vartenda ord.

Finns det något, som skiljer UFO-entusiaster från andra "mystiker"? Nej, säger Cohen. Han blandar ufologer med spökgjägare, pyramidforskare, domedagsprofeter, plattjordingar, lemurier osv. Och Cohens inställning är inte så underlig. Vad som märks mest hos UFO-folket är ju alla budskapare, tefatsåkare och kon-takter. De som läser ut flygande tefat ur det omöjliga och jagar efter personlig reklam. I denna massa drunknar lätt "plåtburks-ufologerna", som måste ses som en minoritet.

Intresseområdena inom det ockulta tycks gå i vågor. På 50-talet var det UFO "för hela slanten", forntidsforskningen fick en kick på 60-talet av en viss von Däniken, och nu efter Uri Gellers framfart tycks vartenda spöke, både adligt och menigt, ha dam-mats av. Snart är det väl dags för Atlantisgänget att göra storstilad comeback!

Cohen pekar också på sättet att handskas med källorna. Det hänvisas så ofta till urgamla dokument och källor. Vad är "ur-gamla". Ingen tycks veta något bestämt utom att ju äldre desto bättre!

Den papyrusrulle från farao Thotmes III som berättar om underliga ting i skyn har kanske aldrig existerat. Men ufologer vif-tar med den som ett historiskt bevis. Hur ofta hänvisar UFO-folk inte till den fullständiga Condon-rapporten, inte bara samman-draget! Men hur många har överhuvudtaget läst den? Vi måste granska våra källor bättre, inte bara hänvisa till lösryckta fraser hit och dit!

Jag ser Cohens bok som något av väckarklocka. Han vill få oss att se kritiskt på det ockulta, och blir någon Atlantis-frälst eller någon som tror på Shavers underjordsvarelser stött av innehållet, vill jag ge denne läsare rådet: Skaffa dig en annan tro! Ty när man helt okritiskt anammar något och låter det bli en tro som styr det dagliga livet, är man på felaktig väg. Utan glimten i ögat och med bågge fötterna på jorden kan man exempelvis aldrig åstadkomma ett genombrott i UFO-frågan. Man kan inte — som somliga gör — tolka en meteor som ett flygande tefat bara för att det passar ens tro.

Frank Östergren

Lärarna fick en ordentlig känga av Civ.-ing. Dag Romell: "De är inte kreativa och förstår därför inte heller hur de skall utveckla ungdomarnas skapande förmåga".
Foto: Jan Pettersson

KONFERENSFÖREDRAGEN GAV TALRIKA ÅHÖRARE MYCKET ATT BEGRUNDA

Riksdagsman Anders Gernandt och civilingenjör Dag Romell framträdde båda som föredragshållare vid UFO-Sveriges årskonferens i Västerås den 8 mars i år. Bådas anföranden mottogs med livligt bifall av de 600 åhörarna och skulle ha varit värda ett detaljerat referat i UFO-Information. Utrymmesbrist gör det emellertid nödvändigt att helt kort summera vad de hade att säga. Anders Gernandt rörde sig över ett vidsträckt fält på såväl det tekniska som psykofysiska planet, medan Romell konsekvent uppehöll sig vid kreativitetsbegreppet.

Anders Gernandt bevakar i riksdagen framför allt försvarsfrågor, men han är också hemmastadd i problem som rör näringsliv, teknik och sjukvård. Den personliga presentationen gav en bild av en mångsidig man: Gernandt är tekniker, expert inom flygområdet, och har bl a sysslat med utvecklingen av svenska flygrobotar. Men han har också intresserat sig för vetenskapens gränsområden, t ex parapsykologin. Han uppgav sig veta åtskilligt om de tricks som kan komma till användning inom amatörtrolleriet (som han själv aktivt utövar). Han har vidare deltagit i seanser och varit med om att avslöja mycken bluff.

Efter denna korta presentation kom han in på allmänmänskliga frågor av stor betydelse. Han påpekade, att många människor i vårt samhälle befinner sig inom stressområdet, vilket ofta leder till direkt psykisk ohälsa. Människohjärnan behöver vila för att kunna fungera i akuta situationer. En rätt genomförd meditation är i vår tid därför mer nödvändig än någonsin.

Sedan han berört den inverkan negativa luftjoner kan ha på vårt hälsotillstånd samt även jordmagnetismens inverkan på organismen, gjorde han ett raskt hopp in i UFO-historien och berättade bl a om hur kung Rama greps av omåttlig förvåning vid åsynen av "Puspakas vagn" — dvs. den vimana eller himlavagn som var fornhistoriens motsvarighet till våra dagars UFOs.

"Vi skall vara tacksamma för att UFO-Sverige går in i den här gärningen av eget intresse", tyckte riksdagsman **Anders Gernandt**, populär talare på konferensen.

Han berättade om det förfärande Brama-vapnet — som omtalas i Mahabharata, en 3000-årig indisk urkund. Brama var ett strålningsvapen som dödade likt en atombomb.

I en annan gammalindisk skrift, Samarangana Sutradhara, redogörs för hur vimanorna framdrevs med kvicksilvermotorer. Gernandt anknöt här till en person som enligt honom skulle ha tillverkat en sådan motor för ett tiotal år sedan. Han hade hållit på med arbetet i Arboga men ville inte offentliggöra resultatet.

— Grejorna och ritningarna finns kvar, sade Gernandt.

— Vi måste vara oerhört varsamma i fråga om rapporteringen av UFO-fenomen, framhöll talaren. Det finns alltid observationer som kan bortförklaras men också sådana som ej kan förklaras. Man respekterar ju alltid vittnen till olyckor och brott, men om någon har sett "en sådan här grej", då är denne liksom inte acceptabel längre. Sådan är situationen i dag.

— Man drar som UFO-vittne misstanken om att vara lite "stollig" på sig, men vi skall i stället, tycker jag, vara tacksamma för att UFO-Sverige går in i den här gärningen av eget intresse och tro på saken.

— Den kosmiska tanken, universums lag nummer ett, är att aldrig skada varandra. Det är fina människor som arbetar inom det här området framhöll Gernandt.

Vad är då livet egentligen? Gernandt har en egen teori, som trots allt inte är helt originell.

— Det verkliga livet ute i universum är kanske, sade han, mycket mer högfrekvent än på vår jord. Det finns ju ett ofantligt spektrum av svängningar, av vilka vi ju endast uppfattar en del.

Livet i universum kan följaktligen vara en helt annan tillvaroform för miljarder varelser.

— Vi är liksom en experimentstation, yttrade talaren. Universums krafter laborerar här med vår materiella tillvaro. Det skulle egentligen inte behövas mer än ett fåtal insekter och blommor på jorden, men det finns ju ett ofantligt antal.

Han nämnde också, att vi här kan ha stora mästare som fungerar liksom ambassadörer för vår jord, och som den störste efter vårt sätt att se framhöll han Kristus i förening med den helige ande.

Till sist ville han mana alla att gå försiktigt fram med den som sett eller erfarit något ovanligt, något i UFO-väg. Sådana människor är ofta skakade av sina upplevelser. Vi bör inte göra narr av dem — ty vem vet egentligen vad som är sanning?

— Det finns många olika sätt att uppleva sanningen och olika djup att känna sanningen, sade han. Den sökande människan kommer sanningen till mötes på olika sätt. Den människa som känner: "detta måste vara riktigt", skall vi inte störa i den känslan ty den människan kanske har rätt.

XXX

Dag Romell är avgjort kritisk mot att vårt samhälle i så hög grad fungerar i låsta banor. Här finns inte mycket plats för skapardriftens — kreativitetens — utveckling. I sitt anförande gick han till angrepp både mot myndigheter, akademiker och skolväsendet i allmänhet. Om man ser på de etablerade vetenskapsmännen som en enhetlig grupp, finner man enligt Romell rent generellt att de ofta visar brist på skapande fantasi. De saknar kreativitet — denna komponent i vårt tänkande som är så nödvändig för att bygga upp en organisk helhetssyn — en riktig världsbild.

En sådan världsbild innehåller en oerhörd mängd information. Denna information saknar vi varje möjlighet att överföra från en individ till en annan. Det måste i stället vara så, att varje enskild individ under sin uppväxttid själv bygger upp en världsbild av detta slag. Men för att nå detta mål måste han tänka kreativt.

Det tragiska i vårt samhälle är emellertid att så få människor är kreativa.

— Skolan behandlar de unga på sådant sätt, att deras skaparförmåga undertrycks i stället för att utvecklas, ansåg Romell. Det är bara få individer som mera genom en slump kommer till mögnad i fråga om kreativt tänkande.

Lärarna fick en ordentlig känga: de är inte kreativa och förstår därför inte heller hur de skall utveckla ungdomarnas skapande förmåga.

Hur står det då till med våra akademiker? De är ofta högtintelligenta och välutbildade — men bara inom sitt speciella fack, varför de drar snäva gränser runt det lilla revir, som de behärskar. De sluter sig mot det som finns utanför det egna området.

Forskarna har alltid motarbetat radikalt nytänkande. Små nyheter har man tolererat, men det stora nytänkandet förkastas.

Hela vårt akademiska befordringsväsende befäster ytterligare denna sak: den kreative betraktas som avvikande och besvärlig, eftersom han sätter saker och ting i fråga. Härigenom sker ett negativt urval av kreativa begåvningar, vilket bl a medför allvarliga konsekvenser när det exempelvis gäller att bekämpa världskriser.

Därför är, fortfarande enligt Romell, vår utbildning för närvarande avpassad för den lågkreativa begåvningsstypen — för den receptive som okritiskt slukar fakta.

Tillämpat på UFO-problematiken innebär resonemanget bl a att myndigheterna intar en klart avvisande hållning. Här kommer alltså slutenheten inför det nya och okända till synes. Och från forskarnas sida är attityden helt ovetenskaplig. De är inte öppna inför fenomenet utan — såsom inför allt nytänkande — klart avvisande.

Kreativitet — nyskapande, öppenhet för idéer, djärvhet i tanken, lite mer av fantasins flykt och lite mer av tolerans inför överraskande fenomen och teorier — ja, är inte detta vad som behövs överallt och hos alla, etablerade som oetablerade? Så bör man nog kunna uppfatta vad Romell hade att anföra i sitt korta men laddade föredrag.

Colman

I mitten av augusti detta år börjar en av de mest spännande expeditionerna under rymdfartens korta historia. Då lyfter en Titan-Centaurraketen från Cape Canaveral med destination planeten Mars. Högt ovanpå raketen finns i en hermetiskt tillsluten steril behållare en märklig farkost, som egentligen består av två delar: en satellit som skall kretsa runt den röda planeten, och en landningsfarkost.

Efter en nästan 11 månader lång rymdfärd skall Marslandaren sänkas ned till Marsytan vid ett område som heter Chryse, där man förmodar att eventuellt Marsliv kan förekomma.

Kort efter starten av Mars-Vikingfarkosten, som den kallas, lyfter ännu en Titan-Centaur med ännu en Mars-Viking. Oddsens för en lycklig utgång av expeditionen är nämligen inte alltför stora, eftersom båda landningarna skall genomföras på en främmande himlakropp utan hjälp av en mänsklig hand som i sista stund kan avvärja en landningskatastrof.

Planeten Mars har fotograferats från alla upptänkliga håll, men upplösningen av bildmaterialet är inte så fin, att smådetaljer kan upptäckas, såsom kringströdda stenblock och dammtäckta gropar. Man får helt enkelt hålla tummen för Vikingarna, när de skall landas. Andra faror väntar också. Rymdfärden till Mars är 760 miljoner kilometer lång, och under hela den tiden skall alla system fungera och farkosten inte träffas av rymdgrus.

OM LIV FINNS PÅ PLANETEN MARS, VÄNTAR FANTASTISK INMUTNING VETENSKAPARNA INOM BIOKEMIN

FLORENT SICKENGA

När de båda farkosterna har anlänt till Mars i mitten av nästa år, görs en inbromsning, så att de kommer i en krets bana runt planeten. Först därefter lösgörs landningsfarkosterna och styrs ned mot Marsytan. De runt Mars kretsande satelliterna skall stå i förbindelse med landningsfarkosterna. Båda är utrustade med kameror, och vi skall få bilder från Marsytan men även närbilder från planeten.

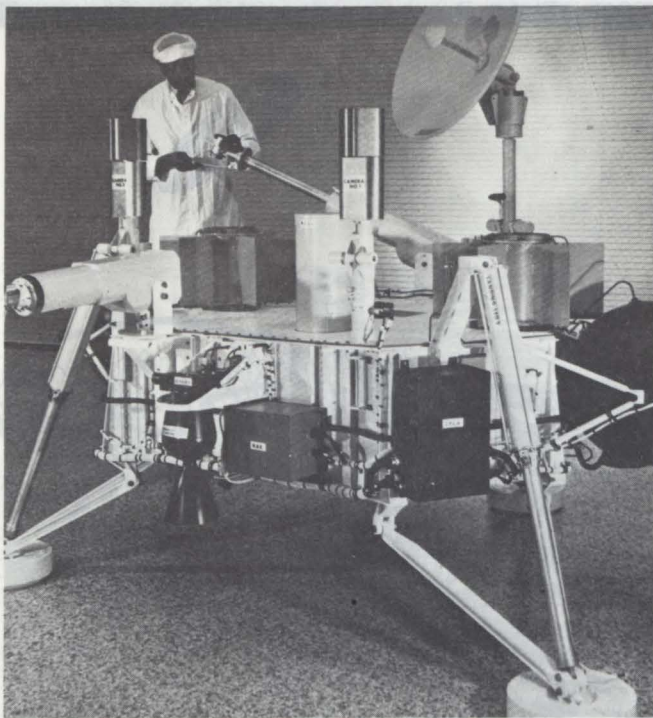
Marssatelliterna tjänstgör även som länkstationer mellan jorden och Marslandaren, som under vissa betingelser själv kan stå i direkt förbindelse med jorden.

Nedstigningen ned till Marsytan är kanske den mest riskfyllda i hela expeditionen. Marsatmosfären är å ena sidan så tunn, att en fallskärmslandning ända ned till ytan inte kan företas. Ändå är den å andra sidan så tät, att en landning i stil med dem på månen heller inte kan utföras. Marslandningsfarkosterna är därför försedda med en sköld mot friktionsvärme på undersidan för inbromsningen i atmosfären, vilken påbörjas på 240 kilometers höjd. Så snart denna manöver har genomförts, kastas skölden och utvecklas en fallskärm ovanför Viking. Detta sker på 60 kilometers höjd. Ända ned till 1.200 meter över Marsytan dalar Viking hängande under sin fallskärm, men fallhastigheten är alltför hög. Tre raketmotorer tänds och bromsar upp den återstående fallhastigheten. De är specialkonstruerade för att inte skada marken vid landningen och förorena den och därigenom omintetgöra markanalyser. Varje raketmotor har därför 18 små munstycken, dysor, i stället för en stor. Sista delen av nedstigningen tar fem till tio minuter.

Vikingfarkosterna är utrustade med en grävskopa och tre små biologiska laboratorier, som tillsammans delar på ett utrymme knappt större än 30 cm i höjd, bredd och längd! De små labben är verkliga mästerverk, som på jorden skulle behöva mångdubbelt större utrymmen. I dem skall de prov undersökas, som kan tas upp med den fullt styrbara grävskopan.

Det mest spännande ögonblicket efter en lyckligt genomförd Marslandning blir onekligen då det först framgrävda provet förs in i laboratoriumutrymmena för analys. Kommer man att finna liv, eller något som visar att åtminstone liv har funnits, eller är allt förgäves och Marsplaneten stendöd?

Efter omfattande studier av alla foton, som har tagits med amerikanska och ryska marssonder, tror man i USA att chanserna att åtminstone finna liv i bakterieform på Mars kan vara stora.

Här pågår slutkontroll av Viking Mars före den långa rymdfärden.

Vad man tror i Sovjet om den saken, framgår av en intressant artikel av B. Konovalov. Han skriver bl a: den röda planeten skyddas inte av något naturligt ozonskikt, och därför kan solen sända sin förödande ultraviolettera strålning mot Marsytan. Ultraviolett strålning är ju döden för allt levande. Men det finns bakterier som lever t o m i kärnreaktorer. Mikroorganismer kan ha skaffat sig någon färg, som skyddar mot den ultraviolettera strålningen.

Konovalov fortsätter: kallt på planeten Mars? Uttunnad atmosfär? Forskare har placerat jordiska mikrober i kammare med Marsklimat. Det gjorde tydligen ingenting — mikroberna anpassade sig. Kyla är ingenting för mikrober, som man hittar massor av i Antarktis isar.

Många möjligheter till liv på Mars

Brist på syre? Det spelar heller ingen roll. Man känner nämligen till hela familjer av bakterier, som inte behöver syre för att klara livhanken. Inget vatten? Ja, det finns verkligen alltför liten procent vattenånga i Mars atmosfär. Och utan vatten inget liv, säger Konovalov. Men har Mars alltid varit utan vatten? På en del av de foton, som den amerikanska stationen Mariner-9 sände till jorden samt på foton från Mars-5 ser man tydligt topografiska bildningar, som mycket väl kan vara uttorkade flodfårar. Kan möjligen förhållandena på Mars en gång ha varit annorlunda? Kanske atmosfären var tätare och kanske floder flöt fram?

Det finns teorier om att Mars råkar ut för akuta klimatförändringar ungefär en gång på några tiotusental år. Nordpolskalotten smälter, och isen förvandlas till floder. Fukten förångas och försvinner ut i atmosfären, som blir flera gånger tätare. De Marsorganismer som hela tiden befunnit sig i "anabios" vaknar till liv. När denna "blomstringstid" sedan lider mot sitt slut, faller mikroorganismerna åter i dvala. Enkla livsformer på Mars kan alltså ha upprätthållits bara de en gång uppstått. Frågan är hur de i så fall uppkommit. Det finns också mer än tillräckligt med antaganden i detta avseende, skriver Konovalov.

Liv på planeten Mars har kunnat uppstå under en evolutionsprocess precis som på jorden, säger biträdande chefen för planetavdelningen inom Institutet för rymdforskning vid SSSR:s vetenskapsakademi, L. Muchin. Vi kan inte exakt rekonstruera de förhållanden, som rädde för miljarder år sedan på vår egen planet, och vad skall man då säga om Mars?

Det är fullt möjligt, att det en gång i tiden fanns en tätare och fuktigare atmosfär där. Det kan t o m ha funnits öppna vatten-samlingar på planeten. Former av liv kan mycket väl ha utvecklats som resultat av en naturlig utveckling.

Nu har det bevisats, att det kan finnas organiska föreningar i meteoriter. Bl a har man lyckats fastställa, att en meteorit som fallit ned på australiskt område innehållit sådana som inte är av jordiskt ursprung. Varför skulle det då inte kunna finnas liknande organiska föreningar på Mars? En fortgående komplicerande av dessa skulle mycket väl kunna föra fram till uppkomsten av livsformer.

Slutligen finns en teori om att någon gammal utomjordisk civilisation helt medvetet "befruktade" jorden och andra planeter. Forskare kom fram till detta antagande sedan de upptäckte, att allt levande på jorden har en universell genetisk kod, dvs schemat för överförande av arvsinformation är fullständigt identisk hos människorna, hos vargen, grodan, infusionsdjuren, ja, hos alla levande väsen.

Planetens "heta" punkter forskningsobjekt

— Enligt min mening, säger den berömde sovjetiske geologen och akademiledamoten P. Kropotkin, kan livsformer på Mars ha sitt eget, rent marsianska ursprung. Till skillnad från många geologer är jag anhängare av teorin om att kolväten, olja och gas uppkommit i planetens inre på stora djup. Komplicerande organiska föreningar finns utbredda överallt i naturen, och det är bara de som kan utgöra den första grunden för allt liv.

Vi känner till bakterier, som till skillnad från alla andra väsen lever på sönderdelning av olja. I kontakten mellan olja och vatten utvecklas specifika bakterier, som sedan bygger sin livsverksamhet på sönderdelning av oljans kolväten i vatten. Om vi skall utgå från detta, kan man säga att även på Mars, där det praktiskt taget inte finns något syre, har betingelser för liv kunnat uppstå och t o m existensen av sådana arter av levande varelser som utnyttjat djurens organiska ämnen som föda.

Men om det på planeten Mars nu funnits eller bevarats livsformer av något slag, bör man i princip kunna upptäcka detta. De mest lovande områdena är tydligen de "heta" punkterna på den planets yta, vilka upptäckts av de artificiella jordsatelliterna. Det är möjligt, att det är fråga om vulkanisk värme och att tjälen smälter i dessa trakter och underjordiska floder uppstår. Hur man skall leta är en svår fråga.

De flesta forskare anser, att man från början bara skall leta efter organiska föreningar i markprover. Andra har föreslagit direkt letande efter mikroorganismer.

Om man t ex tar ett markprov från Mars och placerar det i en näringsrik miljö, kanske mikroorganismerna börjar föröka sig. Spår av deras verksamhet kan man följa genom att exempelvis ge akt på eventuell grumling av näringslösningen, utsöndrande av gaser etc.

En upptäckt av utomjordiska former av liv skulle få oerhörd betydelse för mänskligheten. Studiet av andra livsformer, av utomjordiska organismers biokemi samt av mekanismerna för deras utveckling, processerna för överförande av genetisk information, skulle naturligtvis vara högtintressanta saker för biologerna. Tills vidare har vi bara ett enda exempel på livsformer.

Naturligtvis uppstår frågan, om dessa former är de mest fullkomliga, eller om det finns av naturen prövade principer för mer flexibla, mer långlivade och uthålliga livssystem. Kanske Mars ger svaret på denna gåta, skriver Konovalov. Han och hans amerikanska kolleger, som sysslar med Vikingprojektet, men även vanliga människor, ser med spänning fram mot den dag då Viking, och kanske en sovjetisk marslandare, kan ge svar på frågan om eventuellt liv på Mars.

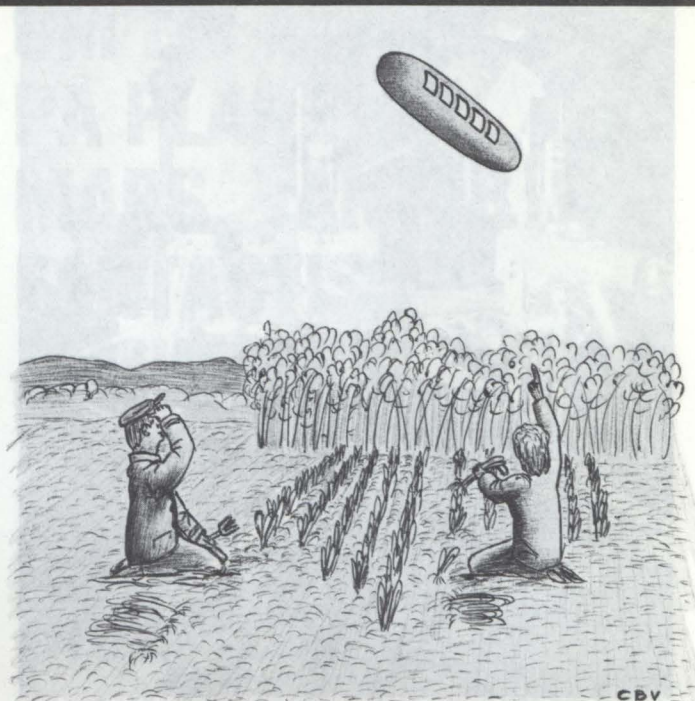
I USA finns redan planer på att sända i väg en större Marslandare, försedd med en kapsel som kan skickas från Marsytan till jorden. Därigenom skulle man kunna undersöka Marsliv i jordiska laboratorier. Men ett sådant företag skulle kräva utomordentliga försiktighetsåtgärder, eftersom ett härdat Marsliv kanske är starkare än det mildare jordlivet och helt enkelt skulle kunna ta "kål" på detta!

Arhult, en vinterkväll 1967

TVÅ MÖRKRÖDA MÅNAR SKRÄMDE CYKLIST

En stjärnklar vinterkväll i början av 1967 upplevde den då 17-årige Ingemar Eriksson en händelse, som han fann skrämmande. Han var på väg från sitt föräldrahem i Arhult till Amål och färdades på moped. Då fick han över trädkropparna se ett par mörkröda föremål som liknade två "nymånar". Skogspartiet låg ungefär 200 m från vägen, men föremålen tycktes sväva avsevärt längre bort, kanske rörde det sig om kilometer eller mil. Avståndet mellan föremålen tycktes också vara stort. Eriksson kunde inte avgöra, om föremålen stod stilla eller rörde på sig. Han blev rädd — det hela verkade onaturligt och kusligt. Han kunde observera de två månarna under sin ca 300 m långa färd. Sedan skymdes sikten. De mörkröda månarna avtecknade sig mycket tydligt mot den stjärnklara natten.

Medåker, Arboga, juni 1969.

FÖREMÅL MED UPPLYSTA FÖNSTER

En onsdagskväll i början av juni 1969 såg makarna Birgit och Erland Lundkvist en märklig farkost passera på 100 meters höjd över sin gård i Medåker utanför Arboga.

Den korta, cigarrformade farkosten hade fem upplysta fönster, vilka utstrålade ett sällsamt ljus. Vi låter här fru Lundkvist berätta:

— Det var en onsdagskväll i början av juni 1969, klockan var ungefär 18.30, och vi höll på att sätta ut plantor i trädgården efter de s.k. järnnätterna. Vädret var fint och himlen molnfri.

— Plötsligt ropade Erland "Vad är det som lyser i luften?"

— Jag tittade upp och fick se ett föremål komma snett över oss från sydväst. Det färdades på en höjd av högst 100 meter och såg ut som en kort, tjock cigarr med fem fyrkantiga fönsterluggar. Inifrån dessa fönster kom ett svagt, gulaktigt ljussken. Det konstiga var, att skenet ej liknade det man får från elektriska lampor, det var någonting helt annorlunda.

— Flygfarkosten avgav ett svagt surrande ljud, men det var så svagt att det inte överröstade mjölkmaskinen, som var igång i ladugården vilken ligger ca 100 meter från den plats vi befann oss. Jag kunde alltså höra båda ljuden samtidigt.

— Föremålet var mörkare än himlen, men jag kan inte nu erinra mig någon speciell färg på flygkroppen. Den liksom svävade fram. Om jag skulle jämföra storleken med något, blir det närmast en stor skåpbil. Hela överflygningen tog ca en minut, och föremålet avlägsnade sig i nordvästlig riktning med låg hastighet.

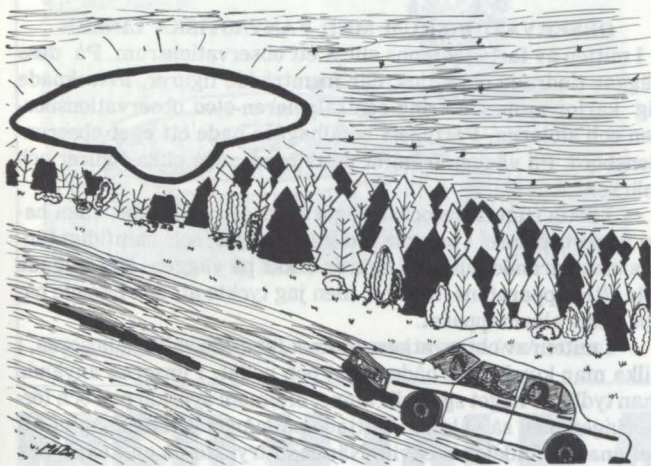
— Någon helikopter var det inte, för vi är vana att se sådana. De brukar ofta landa här i samband med militära övningar. Vi talade många gånger med varandra om denna märkliga händelse men vågade inte nämna någonting för andra. Risken fanns ju att folk skulle ifrågasätta det inträffade.

— När jag nu läst i ortstidningen, att man numera ser allvarligt på sådana här händelser och att andra har sett liknande fenomen, beslutade jag mig för att berätta om denna iakttagelse.

Intervju: Erik Pettersson

Ill: Monica Berg

Källa: Ifyllt frågeformulär/Ingemar Eriksson

E18 utanför Örebro, september 1973.

UFO PÅ LÅG HÖJD ÖVER E-18 VID ÖREBRO

Tjänsteman Stellan Svensson, Siv och Torbjörn Pihlgren, bevittnade en märklig lågflygning en septemberväll 1973. Sällskapet var på väg i bil mot Örebro och befann sig vid Lillkyrka, då ett stort lysande föremål dök upp på låg höjd och passerade framför dem över E-18. Stellan Svensson berättar:

— Det var klockan 20.30 en septemberväll 1973. Vi var på väg i bil mot Örebro och befann oss 2 km från Lillkyrka. Det var vindstilla och stjärnorna syntes.

— Plötsligt kom ett stort föremål i luften från vägens vänstra sida. Det hade diskusform och blinkade skarpt rött, och dess hastighet var anmärkningsvärt låg. På undersidan fanns en kupolliknande utbuktning.

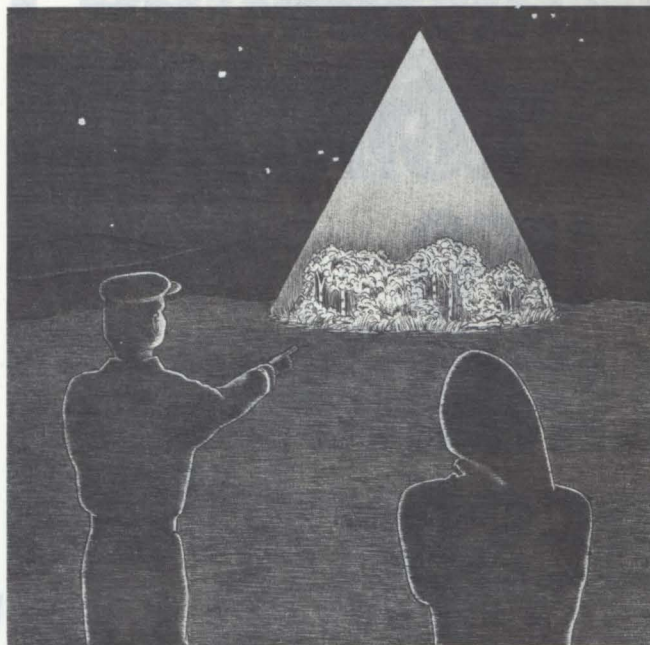
— När föremålet befann sig över E-18, tippade det över på högkant och for sedan i väg med en oerhörd fart, samtidigt som det blinkande ljusskenet övergick till fast orangefärgat. Det försvann över skogen på högra sidan av vägen.

— Observationstiden rörde sig om ca en minut, och jag uppskattar avståndet från oss till ca 75 meter. Föremålets storlek bedömer jag till 20–25 meter i diameter och dess höjd till ca 5 meter. Vi kunde inte uppfatta något ljud. Bilmotorn och strålkastarna fungerade utan anmärkning vid händelsen.

— Jag ville stanna bilen och se efter om föremålet hade gått ned bakom skogen, men Siv tordes ej varför vi fortsatte bilfärden.

Intervju: Erik Pettersson

III: Chris Vos

Arboga, 3 augusti 1965.

LJUSKÄGLA LYTE UPP TRÄDDUNGE

En 64-årig lantbrukare från Arbogatrakten bevittnade ett säregnet ljusfenomen vid 21-tiden den 3 augusti 1965. Mannen, som önskar vara anonym, skildrar händelseförloppet så här:

— Det var stjärnklart och fint väder, så jag tänkte ta en promenad på kvällen. Då jag kom ut på gårdsplanen drogs min blick till en kraftig ljuskägla 600 meter från gården i östlig riktning. Själva ljuset kom från en bestämd punkt, 75 meter över en mindre björkdunge.

— Min första tanke var, att ljuskäglan härrörde från en helikopter, men så kom jag på att den var alldeles ljudlös! Jag ropade på min dotter, som kom ut, och tillsammans såg vi ljuskäglan stå stilla i ca en minut och lysa upp träddungen fullständigt. Ljusskenet var lika kraftigt som när solen belyser träden. Jag beräknade, att 100 meter i diameter av marken blev belyst.

— Efter någon minut släcktes det strålkastarliknande ljuset, men en mindre ljuspunkt blev kvar 75 meter ovanför björkdungen. Denna ljuspunkt började röra sig i östlig riktning, och vi kunde se den i ca en halv minut innan den försvann.

— Vi såg aldrig något föremål, kanske beroende på det mycket kraftiga ljuset. Det kan inte ha varit vare sig helikopter, flygplan eller ballong. Jag har aldrig sett något liknande och blev mycket fundersam över händelsen.

Intervju: Erik Pettersson

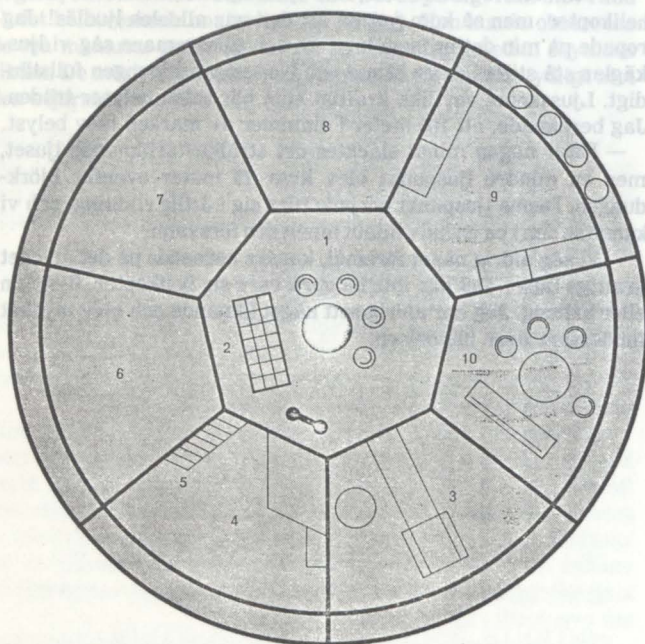
III: Chris Vos

MÅNGA SPECIALRUM I UFO LINDROOS BESÖKTE

I UFO-Information nr 1 och 2 berättade Helge Lindroos om sina märkliga upplevelser. Här följer den sista och avslutande delen.

— Denna gång skall jag berätta om själva UFO:t, det rymdfartyg som jag var ombord på sommaren 1947. Jag har märkt, att människor är intresserade också av den tekniska sidan.

— I fartyget fanns olika rum för olika syften. I mitten var ett så kallat utkiks- eller observationsrum, varifrån man kan kontrollera t ex olika apparaters verksamhet. Omkring detta sju-sidiga centralrum fanns följande avdelningar: biologiskt rum, fysikens rum, observationsfartygens (små obemannade UFO:n) avsnärningsrum, vardags- och vilorum, entré- och förrådsrum, köket och allmänna observations- och registreringsrummet. Det egentliga maskinrummet fanns under golvplanet, men detta besökte jag inte.

1. Observationsrum 2. Observationsbord 3. Entré och förrådsrum 4. Kök 5. Nedgång till maskinrum 6. Allm. observationsrum 7. Biologiska rummet 8. Fysikens rum 9. Observationsfartygens avsnärnings- och mottagningsrum 10. Vardagsrum.

— Fartyget stod på tre fötter, som var ganska grova. I nedre ändan satt runda plåtar, som var lika stora som de hål varifrån fötterna sköts ut. När fötterna drogs in såg man inga öppningar i botten på farkosten. På plåtarna fanns också något slags taggar eller piggar, som sköts ner i jorden när man landade.

— Man steg in i fartyget genom en lucka som satt under fartyget. Luckan satt en bit från fartygets ytterkant och nästan tre meter högt. I anslutning till entrérummet fanns förrådsrum, där man hade olika saker som t ex kläder m m.

OBSERVATIONSNUM MED FANTASTISKA LINSER

I mitten av fartyget fanns alltså ett observationsrum. På dess väggar tindrade olika ljus, där framträdde figurer, avtecknade sig kartor m m. Omkring centralpelaren stod observationsborden och stolarna. Fartygets befälhavare hade ett eget observationsbord. På väggen framför detta bord, sågs olika figurer och märken.

— I detta rum fanns också något slags alarmklockor, vilka hade en sorts pelare. I pelarna tändes olika ljus, och samtidigt tändes motsvarande ljus och figurer också på väggen. Jag frågade inte efter apparatens funktion, men jag tyckte att den liknade något slags alarmapparat.

— I mitten av observationsrummet fanns de väldiga linserna, i vilka man kunde titta både uppåt och nedåt. I linserna använde man tydligen något speciellt ämne, eftersom synskärpan och förstoringen blev så väldig. Vi tittade på månen och den såg ut att befinna sig alldeles bredvid. När man tryckte på en knapp fick man bilden allt närmare. Linserna rörde sig emellertid inte på något sätt. I övre delen av observationsrummet var en slags lave, en sorts terrass, vilken jag inte besökte. Jag kunde inte se hur man tog sig upp till denna. Observationsrummet var ungefär fem meter högt.

GLIDBANOR FÖR OBSERVATIONSUFOS

— I biologi- och fysik, gjorde man olika mätningar och prov. Från dessa rum sände man ut strålar, och med hjälp av dessa forskade man i olika projekt. Kunskap samlades automatiskt i ett centralregister. I dessa rum fanns också många slags prover, som de hade samlat från jordytan, t ex träd- och stenprover. Härifrån kunde man också utforska jordklotets inre.

— Vidare fanns ett avskilt rum, varifrån man sände ut och observerade med så kallade observationsfartyg, ett slags småufon. På yttre väggen fanns glidbanor, från vilka dessa observationsfartyg sändes iväg och på vilka de också togs ombord. Det fanns två slags observationsfartyg, runda och sådana som liknade tallrikar. De största hade en diameter av en meter och tre antenner i bakre delen. Vid väggarna i detta rum fanns manöverbord för denna verksamhet.

— I vardagsrummet stod ett långt bord och stolar. Här kunde man hålla gemensamma överläggningar och liknande. Om det var nödvändigt, kunde man ta bort väggen, mellan observations- och vardagsrummet.

— Köket låg vid ingången. Genom det kunde man gå ned till maskinrummet, vilket var placerat under golvet.

— Det fanns ännu ett rum, som var mycket viktigt, därför att alla kunskaper slussades genom detta, och därifrån styrdes verksamheten för hela fartyget. Alla kunskaper registrerades där.

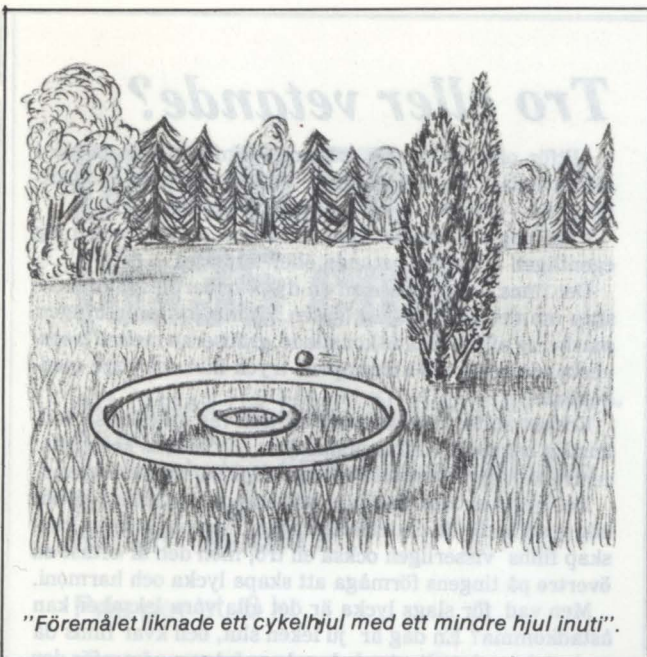
— Det fanns åtta egentliga rum (plus maskinrummet). Därtill fanns i flera rum skrubbar eller mindre avdelningar. Jag gick aldrig in i dessa. Vilorum såg jag ingenstans, och inte heller frågade jag var de möjligen fanns.

"RINGEN" ANDRADE FÄRG VID START

— Där fartygets övre och nedre del förenade sig, fanns en tunn ring vars betydelse jag inte fick veta. Ringen gick runt omkring fartygets ytterdel. Den var konformig. När fartyget startade skedde en färgförändring av denna ring först. Sedan blev botten av fartyget röd och det lyfte från marken. Färgen på överdelen förändrades inte. I övre delen av fartyget fanns någon slags kupol. Från denna kom ett blått blinkande ljus. Detta blinkade i mycket snabb takt, men när fartygets fart ökade så avstannade blinkningen.

UFO-AIKA nr 8 1972

Översättning från finska: Pirkko Nummi

"Föremålet liknade ett cykelhjul med ett mindre hjul inuti".

POJKAR SKRÄMDE IVÄG TELEMETER- SKIVA

MED HJÄLP AV OLLONPISTOL

Vid 13-tiden den 2 mars 1974 gick 9-årige Torbjörn Andersson och 11-årige Christer Gustavsson ut för att skjuta med en ollonpistol.

När de kommit till en skogsglänta ca 200 meter från gården vid Sköllersta, söder om Hjälmaren, upptäckte de på 15 meters håll ett underligt föremål svävande ca en halv meter över marken.

Föremålet liknade ett cykelhjul med ett mindre hjul inuti. Över dessa ljusgula ringar for en ljusgul punkt fram och tillbaka. Pojkarna fick stötar och en stickande känsla i underkroppen då de gick närmare.

Vid besök på observationsplatsen berättade de följande:

- När vi var ute och gick med hunden här i skogen fick vi se dom där ringarna som svävade ca 30–40 cm över marken.
- Hur långt från ringarna var ni då?
- Vi var mellan 15 och 20 meter från ringarna.
- Hur reagerade hunden?
- Först reagerade han inte alls, men när vi gick närmare blev han virrig och ville inte gå fram.
- Hur nära ringarna gick ni?
- Vi gick fram, så att vi var 1,5–2 meter från ringarna, och då fick vi stötar precis som från ett elektriskt kostängsel.
- Berätta nu, hur ringarna såg ut.
- Den största var som en cykelring, och innanför denna en mindre ring som hjulet på en trehjulning alltså framhjulet (ca 20–25 cm).
- Var ringarna tunna eller tjocka?
- De var ungefär så här tjocka (visande 4–5 cm).
- Vilken färg hade ringarna?
- De var ljusgula.
- Såg ni något mer?
- Ja, det var en liten punkt som åkte fram och tillbaka över ringarna.
- Hur stor var punkten och vilken färg hade den?
- Den var som en pingpongball och den var också ljusgul.
- Flyttade sig ringarna när ni var så nära?
- Nej, dom var kvar likadant. Det var inte förrän jag (Torbjörn) sköt med min ollonpistol som dom bara försvann.

Christer Gustavsson och Torbjörn Andersson, som överraskade det märkliga objektet.

- Hur länge hade ni då stått vid ringarna?
- Det var ungefär 20 sekunder.
- Blev ni rädda?
- Näjaa, det kändes kusligt.
- Hände något mer sedan?
- Ja, när vi skulle gå därifrån fick vi en stöt igen, men då från den där busken (ca 2 meter från ringarnas plats), och sedan sprang vi hem och berättade vad som hänt.

Kommentarer: Några elektriska anläggningar finns ej på platsen. Omedelbart efter händelsen gjordes prov med slagruta. Först pekade slagrutan uppåt men sedan vände den och pekade nedåt mot platsen, där ringarna hade observerats. När jag besökte observationsplatsen gav slagruta ej något utslag. Däremot 10 meter från obs.-platsen där en vattenåder går fram. Vid mätningar kunde inte några magnetiska störningar registreras.

Intervju och foto: Yngve Cornstig

Illustration: Chris Vos

ÄNNU EN JOURNALIST AVLIVAR UFO-MYTEN...

Äntligen är den här — boken som definitivt avlivar myten om de flygande tefaten! Eller är den inte?... Där Eugen Semitjov gruvligen misslyckades, hoppas nu ufologins sammansvurna motståndare, att journalisten Philip J Klass skall ha större framgång.

I P 1:s program "Vetandets värld" den 22 april talade Sveriges Radios representanter varmt och livligt för ett studium av Klass' bok "UFOs Explained". Författaren är amerikansk journalist och boken utgiven på förlag i New York.

I den lilla reklamsnutten för Klass berättades, att han är elektrotekniker, journalist och en av huvudredaktörerna för tidskriften "Aviation Week". En kunnig man som omnämndes med hörbar respekt av hans svenska vänner i radion.

Klass har gett sig katten på att i ett enda dräpande knockout-slag fälla ufologin till marken. Men ufologerna bör ha goda chanser att ducka och slå tillbaka.

Mr Klass har gått samvetsgrant till väga. Han har uppsökt "brottsplatserna" i egen hög person, mätt och studerat och intervjuat folk. Och han drar snabba slutsatser av allt han sett och hört.

Alldeles särskilt irriterar han sig över radarobservationerna. Lyckligtvis har han sin tekniska utbildning och kan enkelt förklara (på 30 sidor) de flesta sådana iakttagelser som felaktiga. Han vet, att "radarns tillsats under vissa väderleksförhållanden kan ge upphov till fenomen som kan tolkas som rörliga föremål". Opålitliga reläer kan framkalla "spökekon" på radarskärmen.

Författaren har funnit att en massa skämtare är i farten som i Seattle 1968, då en hel armada av flygande föremål seglade in över staden. Den gången var det plastballonger, som några glada ungdomar skickat upp.

Han är oerhört besvårad av att UFO-vännerna kallar på alldeles fel experter. Astronomer och fysiker duger inte, menar han, och underkänner därmed herrarnas Hynek, Poher, Vallée m fl. Nej, "tränade jurister och misstänksamma journalister" hade säkert kunnat säga av en massa av dessa fenomen från början.

Det där med "misstänksamma journalister" kunde han väl ha besparat sig. Skribenter saknar tyvärr alltför ofta den rätta sortens misstänksamhet — dvs av just den vetenskapligt skolade kvaliteten som forskare av typ Hynek besitter.

Syftet med Klass' och Semitjovs böcker är sannolikt att söka starta en motvåg. Kanske hoppas man, att marknaden nu är mättad med UFO-litteratur och tiden alltså inne för en motstöt, som kan ge goda författarpengar?

Men värdet av tusentals väldokumenterade UFO-rapporter kan inte utplånas enbart genom ett suddigt angrepp av det här slaget. När Klass med triumf talar om väderleksballonger, gamla raketsteg och planeten Venus rör han om, så att grumset i den gamla soppan kommer upp till ytan igen.

Vi känner igen allt detta tröttsamma åltande och kan ta det med ro!

Vad vi vill tillönska Klass är en rejält vidgad horisont — och en kraftig kreativitets-injektion!

Olle Ohman

Tro eller vetande?

Alltför ofta ställs den frågan. Formuleringen borde i stället lyda: "tro och vetande", eftersom ingen motsättning bör — eller får — råda mellan dessa två.

I det högre vetandet finns en kärna av tro, som i sig egentligen också är vetande eller kunskap.

Det finns i den äkta tron en djup, undermedveten kunskap om det gudomligas väsen. Under jordevandringen markeras alltför lätt de konstlade gränserna mellan trons verkande kraft och kunskapens tryck mot det yttre medvetandet.

Endast under förutsättning att tron får utvecklas i fullkomlig harmoni mellan människan och hennes kosmiska centra kan den eftersträfvade själsliga samlingen uppnås.

Det ligger en stor fara i att det vetande vi samlar i alltför hög grad berör de materiella tingen. I denna jordiska kunskap finns visserligen också en tro, men den är oftast en övertro på tingens förmåga att skapa lycka och harmoni.

Men vad för slags lycka är det alla våra leksaker kan åstadkomma? En dag är ju leken slut, och kvar finns då endast det nakna livet och de många frågorna framför den oåterkalleliga avtagsvägen.

Därför, min vän, måste tron och vetandet gemensamt söka sig ett högsta uttryck. Samordna din personlighets ansträngningar i ett mål, som ligger ovanför den rent materiella tillvarons futtigheter.

Ditt liv blir rikare, om du tar vara på trons möjligheter att vara ett salt i vetandet — och du når lättare fram till din bestämmelse!

George

FICK ELDBOLL I ANSIKTET — BLEV BLIND

45-åriga lastbilschauffören Eddie Doyle Webb från Greenville i Missouri satt och körde sin lastbil, då han i backspegeln plötsligt fick syn på ett starkt ljus, som kom från något slags aluminiumföremål. Det flög bakom honom uteder landsvägen i mycket hög fart. Webb väckte sin fru Welma som låg och sov bredvid honom i bilen. Det egendomliga, ovala föremålet fyllde ut hela landsvägen. Han såg också ett snurrande, gulrött ljus i toppen av föremålet och i dess nedre del.

Efter några sekunder vevade Webb ned rutan och stack ut huvudet för att se bättre. Han fick då en stor eldboll i ansiktet, och glasögonen föll av honom. Som tur var kunde Webb stanna lastbilen i tid.

— Jag vet inte vad det var för något, säger han. Folk vill, att jag skall påstå att det var ett flygande tefat, men jag vet helt enkelt inte vad det var fråga om.

Nu tror alla, att jag ljugar. Fru Webb sade, att hennes man plötsligt ropade till och skrek: "Jag är bränd och ser ingenting!" Hon berättade också, att ena glasets till hans glasögon fallit ur sin ram. Webb fördes till sjukhus, och hans glasögon överlämnades till överläkaren vid södra Missouri-universitetets psykiatriska avdelning, dr Harley Rutledge. Denne, som också sysslar med UFO-forskning, förklarade, efter mikroskopisk undersökning av bågar och glas, att de utsatts för mycket hög temperatur.

(Källa: New UFO Sightings, Can. Övers. från eng.)

SAM ROZNER)

DEKALER (8x35 cm)

Att fästas på bilen (insidan av vindrutan) mm.

Texten lyder: "Riksorganisationen UFO-Sverige, Box 311, 591 03 Motala 3".

Pris per st. 6 kr.

VYKORT

Ett vykort med UFO-Sveriges emblem samt en karta utvisande centralgruppens geografiska läge har framtagits och kan tillhandahållas för en kostnad av 10 kronor

VYKORT OCH DEKALER REKVIRERAS GENOM INSÄTTNING AV

ERFORDERLIGT BELOPP PÅ POSTGIROKONTO 8 43 25-0, CAJONZON.

Att hyra:

STILLFILM FÖR FÖREDRAG OCH UNDERVISNING

En diabildserie om UFO finns tillgänglig för föredrag och informationsvisningar. Filmen utgör en lättillgänglig information i UFO-frågan. Stillfilmen kan rekommenderas åt t.ex. föreningar och skolor. Det är enkelt att hyra filmen. Kostnaden är 25 kronor + porto. För vidare information tag i god tid kontakt med

KÖPINGS UFO-FÖRENING

Box 151, 731 01 Köping
Telefon 0221/310 26.

FLYGANDE TEFAT VISST FINNS DOM

32 mm runda märken med nål, att fästas t ex på rockslaget. Ljusblå bottenfärg med ovanstående text i rött samt illustration av ett UFO i svart.

Märkena säljes i poster om 10 stycken mot förskottslikvid 18 kronor till postgirokonto 74 51 90 - 9 Köpings UFO-Förening.

"Den angelägnaste bok om ESP-forskning och den ockulta traditionens giltighet som hittills utkommit." - Los Angeles Times

PSI Psykiska upptäckter bakom Järnridån

Sheila Ostrander och Lynn Schroeder

De häpnadsväckande fakta om den psykiska forskningen i de officiella laboratorierna från Prag till Moskva.

BERGHS

Här har vi utan tvekan någonting som kan bedömas som vinterns stora bokhändelse på den svenska marknaden. De båda författarinnorna Sheila Ostrander och Lynn Schroeder presenterar ett omfattande och mycket väldokumenterat material på ett ledigt och lättläst sätt. Edward Brehmer har skickligt översatt boken.

Här får vi möta en rad internationellt kända medier från öst, bl a den legendariske Wolf Messing, som testades av Stalin. Om de märkliga krafter som finns inom människan, har Messing gjort en förutsägelse: — Den tiden kommer när människan skall förstå alla dessa fenomen. Det är ingenting underligt med det. Det är bara inte så vanligt än —.

Boken är späckad med namn på vetenskapliga auktoriteter och institutioner, vid vilka denna forskning bedrivs. Liksom det vetenskapliga stödet, tycks också det politiska stödet komma från hög nivå. Detta trots bundenheten i den kommunistiska materialismen. Ryssarnas mål är att använda psi praktiskt, främst för militära syften.

En ny tidsteori har utvecklats av Sovjetunionens mest ansedda astrofysiker, dr. Nikolai Kozyrev. Denne menar att "tid" är en form av energi. I intervjun säger han vidare, att "tiden" har inte bara flödeskaraktär, den har också ett mått på sitt flöde. Då måttet på flödet genom en substans förändras, förlorar det i vikt. Det betyder att levitation är praktiskt möjlig. Vetenskapen försöker steg för steg komma fram till metoder för levitation. Detta slag av levitation skulle inte fungera bara för människor, naturligtvis, utan också för föremål, apparater".

Vidare erfar vi, att slagrutan i Sovjet är föremål för vetenskaplig forskning. De stora geologiska instituten i Moskva och Leningrad har stora grupper av geologer, geofysiker och fysiologer som alla forskar i slagrutor. Många prov som omsorgsfullt utvärderats, visar att den med framgång kan användas för att lösa tekniska problem, t ex lokalisera underjordiska kablar, vattenrör, fel i kabelnät etc. samt för att finna mineraler och givetvis vatten. Således upptäckter av klart nationalekonomisk karaktär. I väst har slagrutor använts militärt av ingenjörer från 1:a och 3:e Amerikanska marindiv. för att överleva i Vietnams djungler.

PSI PSYKISKA UPPTÄCKTER BAKOM JÄRNRIDÅN

Man lokaliserade med framgång tunnlar, dolda bomber och begravda granater. Kanske till stor förtret för den elektroniska rustningsindustrin.

"Kirlian-effekten" som åkt runt i svensk veckopress och nu torde vara allmänt känd, behandlas ingående. Det väsentliga här är, att den synliga strålningen från astralkroppen fortfarande finns kvar omkring det område av kroppen där en avlägsnad del tidigare funnits. Detta kan förklara varför personer som fått en lem amputerad, fortfarande kan känna som om t ex armen eller benet fanns kvar. I dessa kapitel finner vi militäröverste Alaxei Krivorotov, vilken tillsammans med läkare utövar ren helbrädagörelse under vetenskaplig kontroll.

Den tjejkiske biokemisten Milan Ryzl:s forskning presenteras ingående. Denne säger: "Upptäckterna inom parapsykologin tyder på att det finns en högre verklighet, som är överordnad vårt materiella liv. Den värld som vi normalt förnimmer är bara en enda komponent av en större helhet.

I ett av de många kapitlen orienteras om hur UFO-frågan tacklas i öst. Med undantag för en direktintervju med en sovjetisk vetenskapsman, som själv sett ett halvdussin UFO:s, har det mesta publicerats i officiella ryska publikationer.

ESP-utbildning för kosmonauter tas upp. Förra professorn I. Gellerstein sade i ett tal redan 1966, att kosmonauter kommer att färdas med så extremt hög hastighet, att de bokstavligen talat måste kunna förutse framtiden. Detta för att hinna reagera på svåra situationer i tid. De måste lära sig att se vad som kommer att hända, innan det händer.

Detta är ett litet axplock ur innehållet. Boken i övrigt berör en mängd märkliga rön inom ESP-forskningen. Utrymmet här tillåter inte mer!

Till sist en eloge till förläggaren, som möjliggjort att detta gedigna verk nu föreligger i svensk översättning.

PSI Psykiska upptäckter bakom järnridån. Sheila Ostrander och Lynn Schroeder

494 sid, Berghs Förlag, inb. 48:— hft. 42:—

Thorvald Berthelsen